

ROMANIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA PENALĂ ȘI DE MINORI

Decizii penale relevante
pronunțate în perioada OCTOMBRIE-DECEMBRIE 2009

A. RECURSURI

1. Acțiunea civilă în procesul penal. Acordarea despăgubirilor periodice lunare. Temei legal

O cerință esențială pentru tragerea la răspundere civilă în procesul penal este ca prejudiciul să fie cauzat prin infracțiune, iar între aceasta și paguba produsă să existe legătură de cauzalitate.

Obligarea inculpatului, în cadrul procesului penal, la plata pensiei de întreținere de ¼ din venituri este nelegală, deoarece măsura își găsește temeiul în obligația legală de întreținere prevăzută de art.86 din Codul familiei și, deci, nu are legătură cu fapta penală pentru care a fost condamnat.

Despăgubirile periodice lunare datorate de inculpat fiului minor al victimei, se stabilesc potrivit art.998 C.civ.raportat raportat la dispozițiile Codului de procedură penală, și nu în temeiul Codului familiei, deoarece obiectul acțiunii civile îl constituie, potrivit art.14 din C.proc.pen., tragerea la răspundere civilă a inculpatului, în vederea obligării lui la repararea pagubelor cauzate celui vătămat prin infracțiune.

DECIZIA PENALĂ NR.785/R/16.12.2009

Judecătoria Zalău prin sentința penală nr.217 din 30 iunie 2009 în baza art. 178 al. 2 C.pen., a condamnat pe inculpatul T.T. la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de ucidere din culpă asupra victimei P.C.F. .

În baza art. 81 și art. 82 C.pen., s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o durată de 4 ani care constituie termen de încercare pentru inculpat.

În baza art. 359 C.proc.pen., s-a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art. 83 C.pen. privind revocarea beneficiului suspendării în cazul săvârșirii de noi infracțiuni.

S-a făcut aplicarea art. 71 al. 1 C.pen. cu art. 64 lit. a, b C.pen., iar în baza art. 71 al. 5 C.pen., pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei

închisorii s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii prevăzute de art. 64 lit. a, b C.pen..

În baza art. 193 C.proc.pen., a fost obligat inculpatul T.T., alături de asiguratorul A.T.A. S.A. – Sucursala Zalău, în limita plafonului de asigurare, la plata sumei de 1.500 lei cheltuieli judiciare în favoarea părții civile P.I.I. .

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut în fapt următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Zalău din data de 19.01.2009, inculpatul T.T. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiuni de ucidere din culpă, faptă prevăzută și pedepsită de art. 178 al.2 C.pen. .

S-a reținut prin actul de sesizare că, în data de 14.05.2007, în timp ce conducea autoturismul cu nr. B-12345/07/12 între localitățile Zalău – Ciumărna, inculpatul T.T. a încălcat regulile de circulație în sensul că a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune cu autoturismul condus de victima P.C.F., accidentul având ca urmare moartea victimei.

Partea vătămată P.I.I. (soția victimei) s-a constituit parte civilă în cauză atât în nume propriu și pentru copilul minor în calitate de reprezentant legal al acestuia, P.L.M. (2 ani) cu suma de 500.000 lei daune morale, 29.080,46 lei despăgubiri materiale și pensie de întreținere pentru minor, precum și plata cheltuielilor judiciare ocazionate cu purtarea procesului.

Spitalul Județean Sălaj s-a constituit parte civilă cu suma de 38.376,66 lei, reprezentând cheltuieli de spitalizare a victimei P.C.F..

Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj s-a constituit parte civilă cu suma de 26.026,35 lei, reprezentând cheltuieli de spitalizare a victimei.

Serviciul de Ambulanță Sălaj s-a constituit parte civilă cu suma de 290 lei, reprezentând transportul victimelor.

În cauză a fost introdus și asiguratorul de răspundere civilă auto societatea de asigurare S.C. A.T.A. S.A. pentru a răspunde alături de inculpat la recuperarea daunelor materiale, în limita plafonului de asigurare.

Inculpatul T.T. este posesor al permisului de conducere valabil pentru categoria „B” din anul 1985 .

În data de 14.05.2007, inculpatul T.T. a condus autoturismul de teren, proprietatea firmei la care lucra - SC T.F. SRL Satu Mare cu nr. de înmatriculare B-12345/07/12, în autoturism aflându-se pe scaunul dreapta față și T.V., soția inculpatului.

În jurul orelor 12³⁰, ajungând între localitățile Zalău și Ciumărna, la coborârea de pe Meseș, inculpatul a depășit axul drumului ajungând pe contrasens, moment în care a intrat în coliziune cu autoturismul Daewoo Matiz, cu nr. A-12-BCD, care circula pe sens opus, pe banda de lângă axul drumului, condus de către victima P.C.F..

În urma impactului, victima P.C.F., T.V. și B.J. care ocupa scaunul dreapta față din auto Matiz, au suferit leziuni, cele mai grave fiind suferite de P.C.F., fiind transportați cu ambulanța la Spitalul Județean Sălaj.

Victima P.C.F. (30 de ani) a fost internată la spital în perioada următoare și datorită complicațiilor apărute, la data de 18.07.2007, acesta a decedat.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 4380/III/391/2007 a Serviciului de Medicină Legală Sălaj, moartea numitului P.C.F. a fost violentă. Ea s-a datorat șocului septic apărut în urma evoluției unui politraumatism (traumatism toraco-abdominal cu rupturi de organe parenchimotoase, hemoperitoneu și fracturi multiple ale membrelor). Leziunile tanatogeneratoare s-au putut produce în condițiile unui accident rutier din 14.05.2007. Între leziuni și deces există legătură de cauzalitate.

Conform raportului de constatare medico - legală nr. 1229/II/b/115/2007 a Serviciului de Medicină Legală Zalău, partea vătămată T.V. a suferit leziuni traumatice, produse în condițiile accidentului rutier, leziuni care au necesitat 25 zile îngrijiri medicale, dar care nu i-au pus viața în primejdie, iar partea vătămată B.J., conform raportului de constatare medico-legală nr. 1230/II/b/116/2007, a suferit leziuni corporale, în aceleași împrejurări, care au necesitat 7 zile îngrijiri medicale și care nu i-au pus viața în pericol.

Atât inculpatul cât și victima au avut alcoolemia o în timpul conducerii autoturismelor, conform buletinelor de analiză toxicologică.

Din procesul-verbal de cercetare la fața locului și din celelalte probe administrate în cauză, rezultă că accidentul s-a produs pe un carosabil acoperit cu îmbrăcămintă asfaltică uscată, fără denivelări, în pantă, unde circulația se desfășoară pe două sensuri de mers, sensul de mers Zalău - Românași pe care circula inculpatul avea o singură bandă de mers, iar pe sensul opus pe care a circulat victima există două benzi de mers, cele două sensuri fiind despărțite printr-un marcaj longitudinal continuu, iar cele două benzi de pe sensul Românași - Zalău erau despărțite prin marcaj longitudinal discontinuu.

Pentru elucidarea cauzelor accidentului de circulație, în cauză s-au efectuat două expertize tehnice auto, realizate la Biroul de Expertize Sălaj și în cadrul Laboratorului Interjudețean de Expertize Criminalistice Cluj.

Potrivit expertizei efectuate la Biroul de Expertize Sălaj, a rezultat că impactul a avut loc între partea stângă față a autoturismului condus de inculpat și partea stângă a autoturismului victimei, urmată de rotirea și deplasarea concomitentă a acestora, desprinderea lor și apoi deplasarea până la răsturnarea autoturismului Matiz, pe partea laterală stângă.

Viteza cu care circulau cele două autoturisme nu a fost stabilită de expert, motivând că-i lipsesc elementele necesare, totuși, concluzionează cu privire la gradul de mărime a vitezelor celor două autoturisme, având în vedere că autoturismul condus de victimă a anihilat impulsul autoturismului condus de inculpat, rezultă că viteza autoturismului condus de victimă era de două ori mai mare decât viteza celuilalt autoturism. S-a mai arătat că, în momentul coliziunii, ambele autoturisme circulau cu partea longitudinală stânga pe celălalt sens de mers, iar în concluzie acesta arată că accidentul putea fi evitat de către ambii conducători auto, respectiv de către inculpatul T.T. dacă nu intra pe contrasens, și de către victimă dacă utiliza banda din dreapta și dacă adapta viteza la condițiile geometrice ale drumului, deoarece accidentul a avut loc imediat după o curbă la dreapta, deosebit de periculoasă.

Potrivit expertizei efectuate în cadrul Laboratorului Interjudețean de Expertize Criminalistice Cluj, impactul dintre autoturisme a avut loc pe sensul de mers Cluj-Napoca - Zalău, în momentul acestuia autoturismul condus de inculpat depășind, cu partea frontală, cu cca. 0,9 m. axul longitudinal al drumului public.

Viteza în momentul impactului a autoturismului condus de inculpat a fost de 58 km/h, iar a autoturismului condus de victimă, de cca. 36 km/h.

Inculpatul T.T. putea preveni producerea accidentului dacă s-ar fi deplasat pe partea dreaptă a drumului public, fără a depăși axul longitudinal al acestuia. Astfel că accidentul s-a produs din cauza pătrunderii pe contrasens a autoturismului de teren marca Sangyong, cu nr. B-12345, condus de către numitul T.T.

Coroborând probele de la dosar, a rezultat că accidentul s-a produs din culpa exclusivă a inculpatului, pentru următoarele motive:

Din ambele expertize precum și din procesul-verbal de cercetare la fața locului și declarația martorului B.J., a rezultat cu certitudine că inculpatul a

pătruns pe sensul opus de mers unde circula victima, cele două sensuri fiind despărțite prin marcaj longitudinal continuu.

Concluzia expertului Biroului de Expertize Sălaj referitor la faptul că și autoturismul Matiz ar fi pătruns pe contrasens nu este întemeiată pe probe, doar pe declarația inculpatului și a soției sale, ori în cuprinsul expertizei se arată că această situație rezultă din analiza schiței nr. 1, întocmită tot de către expert fără să se bazeze pe anumite elemente, cum ar fi urme de frânare, locul unde s-au găsit bucăți din autoturisme.

Expertiza efectuată în cadrul Laboratorului Interjudețean de Expertize Criminalistice Cluj este concludentă în sensul că analizează dinamica producerii accidentului în urma unei simulări efectuate științific privind reconstituirea traiectoriilor, dar s-au avut în vedere și celelalte probe de la dosar. Cu toate acestea, între cele două expertize nu există deosebiri esențiale privind împrejurările în care a avut loc accidentul.

Având în vedere că victima a circulat pe un sens unde existau două benzi de circulație, aceasta putea folosi banda de lângă axul drumului, din probe neputându-se stabili cu certitudine dacă pe același sens mai circulau sau nu alte autoturisme, prin urmare există dubii privind încălcarea de către victimă a prevederilor art. 42 OUG 195/2002 care prevede că atunci „când circulația se desfășoară pe două sau mai multe benzi pe sens, acestea se folosesc de către conducătorii de vehicule în funcție de intensitatea traficului și viteza de deplasare, având obligația să revină pe prima bandă ori de câte ori acest lucru este posibil, dacă aceasta nu este destinată vehiculelor lente sau transportului public de persoane”.

În producerea accidentului rutier, culpa inculpatului T.T. constă în încălcarea dispozițiilor art. 77 alin. 2 din Regulamentul de aplicare a OUG 195/2002 care prevede că „marcajul longitudinal format dintr-o linie continuă simplă sau dublă interzice încălcarea acestuia”.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a săvârșit infracțiunea din culpă, deoarece nu a prevăzut consecințele faptei sale, deși trebuia și putea să le prevadă .

În drept, fapta inculpatului T.T. care, în data de 14.05.2007, în timp ce conducea autoturismul cu nr. B-12345/07/12, între localitățile Zalău – Ciumărna, a încălcat regulile de circulație în sensul pătrunderii pe contrasens, intrând în coliziune cu autoturismul condus de victima P.C.F., accidentul având ca urmare moartea victimei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ucidere din culpă, faptă prevăzută și pedepsită de art. 178 alin. 2 C.pen..

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepselor prevăzute de art. 72 C.pen., instanța îi va aplica inculpatului o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de ucidere din culpă .

Referitor la modul de executare al pedepsei, având în vedere că pedeapsa închisorii aplicată nu este mai mare de 3 ani, iar inculpatul nu este recidivist, instanța apreciază că scopul pedepsei poate fi atins și fără privare de libertate a inculpatului, astfel în baza art. 81 C.pen., s-a suspendat condiționat executarea pedepsei susmenționată pe o perioadă de 4 ani, care constituie termen de încercare pentru inculpat, în condițiile art. 82 C.pen..

Totodată, instanța a făcut aplicarea art. 71 al.1 C.pen. și art. 71 al. 5 C.pen..

De asemenea, în baza art. 359 C.proc.pen., s-a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art. 83 C.pen. privind revocarea beneficiului suspendării condiționate, în cazul săvârșirii de noi infracțiuni .

II. Soluționarea laturii civile a cauzei .

În urma accidentului rutier victima P.C.F. a suferit leziuni traumatice care au dus la spitalizarea și apoi decesul acestuia. La data accidentului, victima era angajată cu contract de muncă cu un salariu de bază lunar în cuantum de 653 lei + tichete de masă în cuantum de 148 lei în luna aprilie 2007. După decesul victimei, au rămas: soția P.I.I. și copilul minor P.L.M. (1 an și 6 luni).

Partea vătămată P.I.I. (soția victimei), s-a constituit parte civilă în cauză atât în nume propriu cât și pentru copilul minor în calitate de reprezentant legal al acestuia, P.L.M. (2 ani) cu suma de 500.000 lei daune morale, 29.080,46 lei despăgubiri materiale și pensie de întreținere pentru minor, precum și plata cheltuielilor judiciare ocazionate cu purtarea procesului.

Spitalul Județean Sălaj s-a constituit parte civilă cu suma de 38.376,66 lei, reprezentând cheltuieli de spitalizare a victimei P.C.F.

Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj s-a constituit parte civilă cu suma de 26.026,35 lei, reprezentând cheltuieli de spitalizare a victimei.

Serviciul de Ambulanță Sălaj s-a constituit parte civilă cu suma de 290 lei, reprezentând transportul victimelor.

Conform deciziei nr. 120844/09.10.2007 emisă de Casa de Pensii Sălaj, pensia lunară de urmaș acordată copilului defunctului este în cuantum de 184 lei / lună.

Din cuprinsul actelor depuse la dosar și din declarațiile martorilor, a rezultat că totalul cheltuielilor materiale efectuate și dovedite sunt în sumă de 29.080,46 lei.

Raportat la cauzele producerii accidentului rutier, la decesul victimei și la suferințele psihice încercate de familia victimei, instanța a apreciat că suma de 100.000 lei este îndestulătoare pentru a acoperi daunele morale a acestor persoane.

Așa fiind, instanța a considerat că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale față de persoana inculpatului (faptă ilicită, vinovăție, prejudiciu, legătură de cauzalitate), iar în baza art. 14 C.pen., raportat la art. 999 Cod civil art. 55 din Legea nr. 136/1995, s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă P.I.I., inculpatul T.T. a fost obligat alături de asiguratorul A.T.A. S.A. – Sucursala Zalău, în limita plafonului de asigurare, la plata următoarelor sume de bani: 29.080,46 lei cu titlu de despăgubiri materiale în favoarea părții civile P.I.I.; 100.000 lei cu titlu de daune morale în favoarea familiei victimei, respectiv: 50.000 lei pentru soția P.I.I. și 50.000 lei pentru minorul P.L.M.; 200 lei despăgubiri bănești periodice lunare în favoarea minorului P.L.M. născut la data de 15.10.2005 până la majoratul acestuia.

De asemenea, inculpatul T.T. a fost obligat alături de asiguratorul A.T.A. S.A. – Sucursala Zalău, în limita plafonului de asigurare, la plata următoarelor sume de bani: 38.376,66 lei cu titlu de despăgubiri materiale în favoarea părții civile Spitalul Județean Sălaj; 26.026,35 lei cu titlu de despăgubiri materiale în favoarea părții civile Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj; 72,50 lei cu titlu de despăgubiri materiale în favoarea părții civile Serviciul Județean de Ambulanță Sălaj.

În temeiul art. 171 al.3 C.proc.pen., asistența juridică obligatorie a inculpatului a fost asigurată în cursul judecății de un apărător ales.

Văzând și prevederile art. 191 și art. 193 C.proc.pen., inculpatul a fost obligat alături de asiguratorul A.T.A. S.A. – Sucursala Zalău, în limita plafonului de asigurare, la plata sumei de 1.500 lei cheltuieli judiciare către stat (pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea, conservarea mijloacelor materiale

de probă), și 1.500 lei cheltuieli judiciare (onorar avocat) în favoarea părții civile P.I.I.

Împotriva acestei sentințe penale au declarat apel asiguratorul A.T.A. SA – Sucursala Zalău, și părțile civile P.I.I. și P.L.M., apeluri respinse ca nefondate prin decizia penală nr.99 din 4 noiembrie 2009 a Tribunalului Sălaj.

Decizia Tribunalului Sălaj, a fost atacată cu recurs de către părțile civile P.I.I. în nume personal cât și în numele minorului P.L.M. și de către asiguratorul SC A.T.A. SA – Sucursala Zalău.

Prin motivele scrise și orale partea civilă P.I.I. a solicitat obligarea inculpatului T.T. la achitarea către ea și fiul său minor la suma de 500.000 lei cu titlu de daune morale, respectiv câte 250.000 lei către fiecare, pentru a compensa traumele psihice încercate prin moartea soțului și respectiv a tatălui minorului, precizând că defunctul le-a asigurat un trai material decent precum și un suport moral deosebit în viața de zi cu zi. Partea civilă P.I.I. a solicitat un quantum mai mare cu titlu de despăgubiri periodice lunare în favoarea minorului decât suma de 200 lei statuată prin decizia instanței de apel, raportat la contribuția victimei la întreținerea fiului lor.

Asiguratorul a solicitat înlăturarea răspunderii sale solidare, alături de inculpat la plata despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare la care a fost obligat prin hotărârile instanțelor inferioare, arătând că este în vigoare și aplicabilă decizia ÎCCJ nr.1/2005 pronunțată în recurs în interesul legii, care reglementează răspunderea asiguratorului cât și calitatea acestuia în procesul penal, cele statuate având caracter obligatoriu pentru magistrați. A cerut totodată, reducerea quantumului despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare, acestea nefiind probate prin declarațiile martorilor și chitanțele depuse la dosar de către părțile civile. De asemenea, a arătat că suma stabilită cu titlu de despăgubiri periodice lunare în favoarea minorului, este prea mare, fiind calculată eronat potrivit art.998 C.civ., aceasta urmând a se statua în baza prevederilor din Codul familiei, într-un quantum de 1/4 din veniturile victimei.

Curtea examinând recursurile declarate prin prisma motivelor invocate, ajunge la următoarele constatări:

Cu privire la recursul părților civile:

În privința daunelor morale sunt de remarcat următoarele:

Cerințele legii impun ca persoana care a săvârșit o faptă ilicită să repara integral toate prejudiciile ce au rezultat din săvârșirea acesteia, indiferent de caracterul lor, ceea ce rezultă din însăși redactarea art.998 și 999 C.civ. care folosește termenul general de „prejudiciu”, fără a distinge în raport cu caracterul material sau moral al acestuia, ceea ce înseamnă că trebuie reparate atât prejudiciile materiale cât și cele morale cauzate prin orice fapte ilicite, deci, și a celor cu caracter penal.

Dacă în cazul răspunderii civile patrimoniale, stabilirea prejudiciului este relativ ușoară, întrucât acesta este material, evaluabil în bani, iar criteriile de fixare a pagubei materiale sunt tot de natură patrimonială, în cazul răspunderii civile nepatrimoniale pentru daunele morale, dimpotrivă, prejudiciile sunt imateriale, nesuscetibile, prin ele însele de a fi evaluate în bani.

În sistemul de drept românesc nu sunt precizate criteriile pentru stabilirea quantumului daunelor morale, judecătorul fiind singurul care, în raport de consecințele pe orice plan, suferite de partea vătămată, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală care să compenseze prejudiciul moral cauzat.

Pe de altă parte, această compensație materială trebuie să fie echitabilă și proporțională cu întinderea pagubei suferite.

În prezenta speță este vorba de repararea unui prejudiciu de afecțiune invocat de victimele indirecte, prejudiciu care trebuie reparat de către persoana

culpabilă, sens în care, s-a dispus și prin Rezoluția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr.75 adoptată la 14 martie 1965 în materia prejudiciului corporal care statuează expres că „în caz de deces, reparația pentru prejudiciul de afecțiune trebuie acordată părinților, soțului și copiilor victimei pentru că doar în aceste cazuri reparația este supusă condiției ca aceste persoane să fi avut legături de afecțiune strânse cu victima, în momentul decesului”.

Despăgubirile solicitate în prezentul dosar și care sunt considerate întemeiate de către instanță, au scopul de a alina suferința pricinuită soției și fiului, prin moartea victimei, de care erau legați afectiv.

În prezenta speță, s-a dovedit mai presus de orice dubiu că părțile civile au suferit o traumă psihică de excepție, determinată de fapta săvârșită de inculpat, - moartea soțului și respectiv a tatălui minorului în vârstă de 4 ani - astfel că daunele morale în cuantum de 250.000 lei, câte 125.000 lei pentru fiecare, vor reprezenta o compensare a prejudiciului afectiv cauzat acestora, de care victima era legată printr-o relație afectivă de natură familială. Prin stabilirea daunelor morale la suma de 250.000 lei curtea a apreciat că soluția va fi conformă atât cu interpretarea tradițională a jurisprudenței române cât și cu interpretarea constantă a jurisprudenței europene (P.Tercier, Op.cit.p.268).

În sinteză, existând raport de cauzalitate între activitatea delictuală a inculpatului și prejudiciul nepatrimonial încercat de părțile civile, curtea apreciază că soluția pronunțată este corespunzătoare principiilor răspunderii civile delictuale stabilite prin dreptul intern și exigențelor art.3 din Protocolul nr.7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Așa fiind, recursul părților civile apare ca întemeiat, și s-a admis în baza art.385/15 pct.2 lit.d C.proc.pen., iar decizia penală nr. 99/4 noiembrie 2009 a Tribunalului Sălaj a fost casată împreună cu sentința penală 217 din 30 iunie 2009 a Judecătoriei Zalău sub aspectul laturii civile a cauzei și rejudecând în această limită, inculpatul T.T. în baza art.14, 346 C.proc.pen.și art.998 C.civ., a fost obligat să achite părții civile P.I.I. suma de 250.000 lei daune morale, din care 125.000 lei vor fi pentru recurenta P.I.I. și 125.000 lei pentru minorul P.L.M. născut la 15 octombrie 2005, reprezentat de mama sa.

Cât privește solicitarea de obligare a inculpatului la plata unor despăgubiri periodice lunare mai mari, se remarcă următoarele:

La data accidentului, victima P.C.F. era angajată cu contract de muncă și cu un salariu de bază lunar în cuantum de 653 lei și tichete de masă în valoare de 148 lei în luna aprilie 2007. Conform deciziei 120844 din 9 octombrie 2007 emisă de Casa de Pensii Sălaj, pensia de urmaș acordată copilului defunctului este în cuantum de 184 lei/lună.

Potrivit art.14 C.proc.pen.și art.998 C.civ., repararea prejudiciilor cauzate ca urmare a săvârșirii infracțiunilor trebuie să fie justă și integrală, dispozițiile din Codul familiei nefiind aplicabile.

Prin urmare, copiii minori ai victimei unei infracțiuni de ucidere din culpă au dreptul la despăgubiri periodice pentru repararea prejudiciului cauzat prin moartea susținătorului, echivalent cu valoarea contribuției acestuia la întreținerea lor.

În speță, așa cum rezultă din actele aflate la dosar, în cele 12 luni anterioare decesului, victima a realizat un venit lunar mediu de 801 lei, folosit integral la întreținerea sa, a soției și a copilului minor rezultat din căsătorie.

Așa fiind, inculpatul T.T. a fost obligat să achite 300 lei despăgubiri periodice lunare în favoarea minorului P.L.M. născut la 15 octombrie 2005 începând cu data de 18 iulie 2007 și până la majoratul acestuia, constatându-se că

această sumă va contribui la repararea prejudiciului cauzat de inculpat, fiului victimei.

S-a constatat că asiguratorul SC A.T.A. SA – Sucursala Zalău garantează plata sumelor în limita contractului de asigurare.

S-a stabilit în baza art.189 C.proc.pen. onorar apărător oficiu la suma de 200 lei pentru inculpatul T.T. ce se va achita din F.M.J. către Baroul Cluj.

S-au menținut restul dispozițiilor hotărârilor, constatându-se că daunele materiale și cheltuielile judiciare au fost corect stabilite în sarcina inculpatului, fiind dovedite cu actele scrise și probele testimoniale, corespunzând cerințelor impuse de legislația europeană ca magistrații să motiveze hotărârile judecătorești, așa cum se statuează în spețele (Boldea contra României – Tatishvili contra Rusiei; Fouquet contra Franței).

În baza art.192 pct.3 alin.3 C.proc.pen.cheltuielile judiciare în recursul părților civile vor rămâne în sarcina statului.

Cu privire la recursul asiguratorului:

Potrivit deciziei nr.1 din 28 martie 2005 cu privire la aplicarea disp.art.54 alin.4 și art.57 din Legea 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, pronunțată de ÎCCJ în recursul în interesul legii, societățile de asigurare participă în procesul penal în calitate de asigurator de răspundere civilă.

Din analiza dispozițiilor legale și a principiilor de drept reglementate în Codul civil, C.proc.pen. și legea specială 136/1995, rezultă că, în cazul producerii unui accident de circulație, având ca urmare cauzarea unui prejudiciu, pentru care s-a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă, coexistă răspunderea civilă delictuală, bazată pe art. 998 din Codul civil, a celui care, prin fapta sa, a cauzat efectele păgubitoare, cu răspunderea contractuală a asiguratorului, întemeiată pe contractul de asigurare încheiat în condițiile reglementate prin Legea nr. 136/1995.

Așa fiind, rezultă fără dubiu că societatea de asigurare participă în procesul penal în calitate de asigurator de răspundere civilă, iar nu ca parte responsabilă civilmente sau garant al plății despăgubirilor civile.

Din motivarea hotărârilor instanțelor inferioare nu rezultă că inculpatul ar fi fost obligat în solidar cu societatea de asigurare la plata despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare în favoarea părților civile, pentru a se dispune înlăturarea acestei nelegalități, ci din contră, s-a statuat că asiguratorul este obligat să suporte aceste cheltuieli în limita plafonului de asigurare, ce rezultă din conținutul contractului de asigurare încheiat în condițiile Legii 136/1995.

În mod corect au fost stabilite despăgubirile materiale și cheltuielile judiciare cerute de părțile civile, ele rezultând din actele scrise și depozițiile martorilor audiați nemijlocit în cauză, declarațiile martorilor M.L., C.M., precum și cuantumul cheltuielilor judiciare acordate statului în sumă de 1500 lei.

Despăgubirile periodice lunare datorate de inculpat fiului minor al victimei, se stabilesc potrivit art.998 C.civ.raportat raportat la dispozițiile Codului de procedură penală, și nu în temeiul Codului familiei, deoarece obiectul acțiunii civile îl constituie, potrivit art.14 din C.proc.pen., tragerea la răspundere civilă a inculpatului, în vederea obligării lui la repararea pagubelor cauzate celui vătămat prin infracțiune.

O cerință esențială pentru tragerea la răspundere civilă în procesul penal este ca prejudiciul să fie cauzat prin infracțiune, iar între aceasta și paguba produsă să existe legătură de cauzalitate. Prima instanță cât și cea de apel, la stabilirea despăgubirilor periodice lunare, au avut în vedere prevederile Codului familiei.

Obligarea inculpatului, în cadrul procesului penal, la plata pensiei de întreținere de ¼ este nelegală, deoarece măsura își găsește temeiul în obligația legală de întreținere prevăzută de art.86 din Codul familiei și, deci, nu are legătură cu fapta penală pentru care a fost condamnat.

În consecință, temeiul legal în baza căruia instanța de recurs a stabilit în sarcina inculpatului obligația de a achita despăgubiri periodice lunare în favoarea minorului este acela al art.14, 346 C.proc.pen. raportat la art.998 C.civ.

Pentru aceste motive s-a respins ca nefondat recursul asigurătorului constatându-se că acesta răspunde pentru plata sumelor la care a fost obligat de către instanțele inferioare, în limita contractului de asigurare (despăgubiri civile și cheltuieli judiciare), în baza art.385/15 pct.1 lit.b C.proc.pen.

Potrivit art.192 alin.2 C.proc.pen. asigurătorul a fost obligat să achite statului 400 lei cheltuieli judiciare, din care 200 lei reprezintă onorariul apărătorului din oficiu pentru inculpat.

DECIZIA PENALĂ NR.785/R/16.12.2009

2. Arestare preventivă. Recurs. Limitele judecății.

Menținerea stării de arestare preventivă a inculpatului, în condițiile legii, nu afectează cu nimic dreptul acestuia la un proces echitabil, el având posibilitatea de a cere și administra toate probele considerate necesare pentru a demonstra lipsa de temeinicie a susținerilor acuzării. Stabilirea vinovăției inculpatului urmează a se face numai în urma efectuării cercetării judecătorești de către instanța investită cu judecarea fondului cauzei.

Probațiunea administrată în faza urmăririi penale, pune însă în evidență existența unor indicii temeinice în înțelesul art.143 cod proc.pen. care justifică luarea și menținerea măsurii arestării preventive față de acesta.(cazul Fox, Campbell și Hartley vs UK) astfel că în faza judecății recursului împotriva soluției luării măsurii arestului preventiv, instanța nu are abilitatea de a cenzura corectitudinea administrării probelor de către organele de anchetă și nici de a verifica apărări care țin de fondul cauzei. Până la dovada contrarie, probele administrate de procuror nu pot fi înlăturate de către instanța sesizată cu luarea unei măsuri preventive.

Referitor la admisibilitatea verificării legalității obținerii mijloacelor de probă cu ocazia luării, prelungirii sau menținerii arestării preventive, curtea învederează că în toate aceste proceduri instanța este abilitată să analizeze numai existența indiciilor și a celorlalte condiții prevăzute de lege, neputând face aprecieri asupra legalității obținerii mijloacelor de probă, acesta fiind atributul suveran al instanței de fond cu ocazia judecării cauzei.

DECIZIA PENALĂ NR.681/R/04.11.2009

Tribunalul Cluj prin încheierea din 23 octombrie 2009 în baza art. 300¹ C.proc.pen. a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestului preventiv luată prin încheierea penală nr. 73/C/30.09.2009 a Tribunalului Cluj față de inculpatul Ș.E.P.B., și a menținut măsura arestului preventiv.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut în fapt următoarele:

Prin încheierea penală nr. 73/C/30.09.2009 a Tribunalului Cluj s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului Ș.E.P.B. în temeiul art. 149¹ raportat la art. 148 lit. d, f din C.proc.pen. pe o perioadă de 29 de zile, cu argumentarea că inculpatul a comis din nou o infracțiune cu intenție, pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de 4 ani închisoare, iar lăsarea acestuia în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

S-a reținut că în cursul anului 2009, în baza aceleiași rezoluții infracționale a deținut, consumat și oferit spre vânzare droguri de risc mai multor persoane pe raza municipiului Cluj-Napoca.

Prin rechizitoriul întocmit la data de 21.10.2009 de procurorii din cadrul DIICOT – Serviciul Teritorial Cluj în dosarul nr. 185/D/P/2009, inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri prev. de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 cu aplicarea art. 37 lit. a și art. 41 alin. 2 C.pen.. S-a reținut că în cursul anului 2009, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale a vândut și oferit cannabis colaboratorului autorizat cu nume de cod „Pop Dorel” și numiților K.N.M., K.N.K., T.V.B. și N.I. și că în cursul aceluiași an a deținut în vederea consumului cannabis, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de deținere fără drept de droguri de risc în vederea consumului prev. de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000.

Potrivit art. 300¹ din C.proc.pen., după înregistrarea dosarului la instanță, în cauzele în care inculpatul este trimis în judecată în stare de arest, instanța este datoare să verifice din oficiu, în camera de consiliu, legalitatea și temeinicia arestării preventive, înainte de expirarea duratei arestării preventive.

Procedând la această verificare, instanța a constatat că măsura arestului preventiv este legală și temeinic luată prin prisma dispozițiilor art. 149¹ C.proc.pen. care prevede că această măsură poate fi luată în situația în care sunt îndeplinite cerințele art. 143 și una din situațiile prevăzute de literele a-f ale art. 148 C.proc.pen..

Conform art. 143 C.proc.pen. măsurile preventive se pot lua dacă sunt probe sau indicii temeinice că o persoană a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală. Indiciile temeinice sunt considerate de art. 68/1 C.proc.pen. ca existând atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta. Judecătorul care a soluționat propunerea de arestare preventivă a constatat că din procesele verbale încheiate de investigatorul sub acoperire, din procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice, din rapoartele de constatare tehnico-științifică, din procesul verbal de depistare și din declarațiile martorilor rezultă date ce pot fi considerate indicii temeinice că inculpatul a comis fapta de care este acuzat, ceea ce este real. Ulterior, martorii și învinuiții au fost audiați și de către procuror, indiciile comiterii infracțiunii de trafic de droguri de către inculpat, subzistând.

În ceea ce privește dispozițiile art. 148 lit. f C.proc.pen., este cert că pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de trafic de droguri de risc este mai mare de 4 ani închisoare (de la 3 la 15 ani), precum și faptul că din dosarul cauzei rezultă date că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Acesta nu este denotat doar de pericolul social abstract al infracțiunii de trafic de droguri și de cel concret al acestei infracțiuni de trafic de droguri (număr mare de persoane care au primit droguri de la inculpat, mod de câștigare a existenței prin comiterea de infracțiuni de acest gen, infracțiune continuată pe parcursul a mai multor luni) sau de intoleranța opiniei publice vis-a-vis de fenomenul consumului și traficului de droguri, ci mai ales de persistența inculpatului în comiterea acestei infracțiuni. Astfel, acesta știa clar că fusese condamnat inițial la 5 ani închisoare cu executare în detenție de către Tribunalul

București pentru activitatea de trafic desfășurată acolo, pedeapsă modificată în final, el ajungând să fie condamnat la 3 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Dacă în condițiile în care i se acordă clemență de către o instanță și nu se dispune executarea pedepsei în detenție, inculpatul ajunge să fie învinuit de același comportament infracțional, înseamnă că acesta și-a asumat toate consecințele faptelor sale, că este conștient că acestea sunt grave, dar că pentru el primează activitatea legată de droguri - stării de libertate, și atunci există date certe că lăsarea lui în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Faptul că anterior a mai fost condamnat pentru o infracțiune comisă cu intenție și este învinuit și în prezentul dosar pentru comiterea unei infracțiuni cu intenție nu corespunde situației prevăzute de art. 148 lit. d din C.proc.pen. deoarece sentința de condamnare a rămas definitivă. Dispozițiile art. 148 lit. d din C.proc.pen. devin aplicabile doar dacă în timp ce era cercetat pentru o infracțiune, comite cu intenție o nouă infracțiune. Prin urmare, temeiul de arestare prev. de lit. d avut în vedere de judecătorul care a judecat propunerea de arestare preventivă nu va mai fi luat în considerare, inculpatul rămânând arestat doar în baza art. 148 lit. f din C.proc.pen..

În ceea ce privește invocarea nulității absolute a începerii urmăririi penale (și deci a tuturor actelor subsecvente) pe motiv că actele premergătoare constând în procese verbale de transcriere a convorbirilor telefonice interceptate, întocmite de o persoană ce nu are calitatea de investigator sub acoperire, nu sunt consemnate într-un proces verbal de genul celui prev. de art. 224 din C.proc.pen. și deci nu sunt mijloace de probă, s-a precizat că ceea ce contează atunci când se începe urmărirea penală nu sunt probele, ci doar indiciile că s-a comis o faptă prevăzută de legea penală pentru că însăși urmărirea penală are ca scop obținerea de probe. Dacă aceste procese verbale de transcriere vor fi sau nu luate în considerare ca mijloace de probă urmează ca instanța să stabilească cu ocazia judecării fondului cauzei, în acest moment, judecându-se doar legalitatea și temeinicia măsurii arestului preventiv, indiciile de care am amintit mai sus fiind suficiente pentru menținerea acestei măsuri preventive.

Având în vedere cele de mai sus, în temeiul art. 300¹ C.proc.pen. s-a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestului preventiv, măsură ce a fost menținută.

Împotriva încheierii tribunalului, a declarat recurs inculpatul Ș.E.P.B. solicitând casarea acesteia și rejudecând cauza, să se dispună revocarea arestului preventiv cu consecința punerii de îndată în libertate a acestuia, neexistând probe și indicii temeinice care să justifice privarea de libertate a recurentului.

Apărătorul ales al acestuia a invocat nulitatea absolută a urmăririi penale, învederând că ea se bazează pe probe administrate prin mijloace de probă ilegale iar potrivit art.64 alin.2 C.proc.pen. mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal.

Pe cale de consecință, apreciază că o măsură atât de drastică în ceea ce privește libertatea individului – cum este arestarea preventivă – nu poate fi dispusă în baza unor probe obținute ilegal, astfel că se impune punerea de îndată în libertate a inculpatului.

Curtea examinând recursul declarat prin prisma motivelor invocate, a constatat următoarele:

Prin încheierea penală nr.73 din 30 septembrie 2009 a Tribunalului Cluj, s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului Ș.E.P.B., pentru comiterea infracțiunilor de trafic de droguri de risc prev.de art.2 alin.1 din Legea 143/2000 modificată prin Legea 522/2004 cu aplicarea art.41 alin.2 și art.37 lit.a C.pen.; deținere de droguri de risc pentru consum propriu fără drept, prev.și ped.de art.4

alin.1 din aceeași lege, ambele cu aplicarea art.33 lit.a C.pen., reținându-se ca temei al arestării disp.art.148 lit.d și f C.proc.pen.

În sarcina inculpatului s-a reținut că există indicii temeinice din care rezultă presupunerea rezonabilă că ar fi comis infracțiunile de trafic de droguri de risc și deținere de droguri de risc fără drept pentru consum propriu, prin aceea că în cursul anului 2009, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale a vândut și oferit cannabis colaboratorului autorizat cu nume de cod „Pop Dorel” și numiților K.N.M., K.N.K., T.V.B. și N.I. În cursul anului 2009 în baza aceleiași rezoluții infracționale inculpatul a deținut și a consumat în mod repetat cannabis singur sau împreună cu alte persoane.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DIICOT–Serviciul Teritorial Cluj din 21 octombrie 2009, inculpatul a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv pentru aceste infracțiuni, dosarul fiind înregistrat la Tribunalul Cluj la 22 octombrie 2009, iar la primul termen de judecată, în camera de consiliu din 23 octombrie 2009, instanța de fond a verificat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive prin prisma disp.art.300¹ C.proc.pen.

Cu această ocazie, s-a constatat de către Tribunalul Cluj că luarea măsurii arestării preventive s-a făcut cu respectarea normelor legale prev.de art.136 rap.la art.143 C.proc.pen. și că în privința recurentului este incident cazul de arestare prev.de art.148 lit.f C.proc.pen.

Deși inculpatul recurent a negat presupunerea rezonabilă că ar fi comis faptele, probele și indiciile temeinice rezultă din procesele verbale de investigații, rapoartele de constatare tehnico-științifice întocmite de Laboratorul de Analiză și Profil, Droguri și Precursori din cadrul BCCO Cluj, procesele verbale de consemnare a procurării autorizate de droguri, procesele verbale de redare a convorbirilor și comunicărilor purtate de inculpat, coroborate cu declarațiile martorilor M.V.D., B.D., T.V., D.D., K.N.M., K.N.K., și N.I. și declarațiile inculpatului.

Stabilirea vinovăției inculpatului recurent urmează a se face desigur numai în urma efectuării cercetării judecătorești de către instanța investită cu judecarea fondului cauzei, probațiunea administrată în faza urmăririi penale, pune însă în evidență existența unor indicii temeinice în înțelesul art.143 cod proc.pen. care justifică luarea și menținerea măsurii arestării preventive față de acesta.(cazul Fox, Campbell și Hartley vs UK).

Pericolul social concret rezultă, în egală măsură, atât din gravitatea faptei pentru care inculpatul a fost trimis în judecată cât și din activitatea infracțională desfășurată de acesta.

Menținerea stării de arestare preventivă a inculpatului, în condițiile legii, nu afectează cu nimic dreptul acestuia la un proces echitabil, el având posibilitatea de a cere și administra toate probele considerate necesare pentru a demonstra lipsa de temeinicie a susținerilor acuzării.

Potrivit art.5 pct.1 din Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 23 din Constituția României, referitor la cazurile de excepție în care o persoană poate fi lipsită de libertate, inculpatul a fost arestat în vederea aducerii lui în fața autorităților judiciare competente, existând motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune.

În plus, curtea reține că existența și persistența unor indicii grave de vinovăție constituie, conform jurisprudenței CEDO „factori pertinenti care legitimează o detenție provizorie”, măsura arestării preventive a inculpatului fiind conformă scopului instituit prin art. 5 al CEDO.

De asemenea, în raport de probele aflate la dosar, existând „suspiciunea rezonabilă că s-a comis o infracțiune” măsura arestării preventive este justificată și prin prisma aceleiași jurisprudențe.

Aprecieria probelor se va face de către instanța de fond sub aspectul reținerii sau nu a vinovăției inculpatului.

În această fază a recursului, instanța nu are abilitatea de a cenzura corectitudinea administrării probelor de către organele de anchetă și nici de a verifica apărări care țin de fondul cauzei. Până la dovada contrarie, probele administrate de procuror nu pot fi înlăturate de către instanța sesizată cu luarea unei măsuri preventive.

Referitor la admisibilitatea verificării legalității obținerii mijloacelor de probă cu ocazia luării, prelungirii sau menținerii arestării preventive, curtea învederează că în toate aceste proceduri instanța este abilitată să analizeze numai existența indiciilor și a celorlalte condiții prevăzute de lege, neputând face aprecieri asupra legalității obținerii mijloacelor de probă, acesta fiind atributul suveran al instanței de fond cu ocazia judecării cauzei.

Potrivit disp.art.300¹ alin.3 C.proc.pen., când instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea preventivă impun în continuare privarea de libertate sau că există temeiuri noi care justifică privarea de libertate, instanța, menține, prin încheiere motivată, arestarea preventivă sau potrivit alin.2 al aceluiași articol, dacă constată că temeiurile care au determinat arestarea au încetat, sau nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate, dispune prin încheiere, revocarea măsurii arestării preventive.

În cauza de față, nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate și în consecință, ceea ce curtea trebuie să analizeze, sunt temeiurile care au determinat arestarea preventivă și dacă acestea impun sau nu, în continuare, privarea de libertate.

În privința indiciilor temeinice din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpatul este autorul infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată, acestea au fost analizate în mod definitiv la momentul luării și soluționării recursului din 13 octombrie 2009 împotriva măsurii arestului preventiv și nu s-au modificat până la sesizarea instanței prin rechizitoriu și nici până la soluționarea prezentului recurs.

Suștinerea curții este justificată și de legislația europeană (cazul Saadi contra Regatului Unit și Ambruszkiewicz contra Poloniei din 4 mai 2006, Vrancev contra Serbiei din 23 septembrie 2008, Ladent contra Poloniei din 18 martie 2008), în care se statuează necesitatea detenției raportat la infracțiunile comise de inculpat și totodată, existența unei proporționalități a detenției raportat la alte măsuri, mai puțin stringente, conform Codului de procedură penală român, măsurile vizate de art.145 și 145¹.

În speța de față, menținerea măsurii arestării preventive a recurentului este justificată prin existența unui interes public, interes care se referă la buna administrare a justiției și totodată protejarea publicului, în sensul eliminării riscului repetării faptelor.

Curtea a apreciat că măsura arestării preventive este legal menținută de către prima instanță, în condițiile unui grad ridicat de pericol social al infracțiunilor de care este bănuit inculpatul, avându-se în vedere și aspectul că recurentul mai săvârșise anterior infracțiuni de același gen, punct de vedere concordant cu practica judiciară a instanței supreme.

Față de tulburările aduse relațiilor sociale ca urmare a încălcării repetate de către recurent a normelor care combat infracțiunile de trafic de droguri, instituite

prin legi speciale, în mod corect prima instanță a menținut starea de arest preventiv a inculpatului.

Prin prisma acestor împrejurări, curtea a apreciat că lăsarea recurentului în libertate în acest moment procesual ar putea influența cercetarea judecătorească.

Măsura arestării se apreciază ca judicioasă și necesară pentru apărarea unui interes public, în sensul că alte măsuri s-a dovedit că nu au fost suficiente pentru a proteja în mod eficient acest interes.

Prin prisma hotărârilor Contrada contra Italiei din 24 august 1998; Labita contra Italiei din 6 aprilie 2004; Calleja contra Maltei din 7 aprilie 2005, în prezenta cauză, s-a dovedit că persistența în timp a motivelor plauzibile că inculpatul este bănuit de comiterea unei infracțiuni, este o condiție pentru menținerea detenției.

Dincolo de aspectul factual, existența motivelor plauzibile de a bănuși că recurentul ar fi comis faptele, impune în sensul art.5 paragraf 1 lit.c din Convenția europeană, ca faptele invocate să poată fi, în mod rezonabil, încadrate într-unul din textele Codului penal sau legi speciale, care incriminează anumite tipuri de comportament, ceea ce s-a și realizat în prezentul dosar, infracțiunile imputate recurentului fiind prevăzute în legea specială 143/2000 modificată prin Legea nr.522/2004.

În speța de față, există bănușii rezonabile în sensul că faptele pentru care este cercetat recurentul, constituiau o infracțiune la momentul în care s-au produs, și al trimiterii în judecată (cauza Wloch contra Poloniei din 19 octombrie 2000).

Prin prisma legislației CEDO s-a dovedit în afara oricărei îndoșii că scopul măsurii arestării recurentului a fost acela de a-l prezenta autorității competente conform art.5 paragraf 3 din CEDO, verificându-se de către instanțe independente și imparțiale, legalitatea măsurii arestării și ulterior menținerea acesteia.(cauza Benham contra Regatului Unit 1996; Jecius contra Lituaniei 2000; Nevmerzhtsky contra Ucrainei 2005).

Contrar celor susținute de recurent prin apărătorul ales și personal, în cauză, sunt îndeplinite condițiile cerute de art.143, 146 și 148 lit.f C.proc.pen., Tribunalul Cluj apreciind corect asupra necesității menținerii stării de arest a acestuia.

Potrivit art.148 lit.f măsura arestării poate fi luată dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, este închisoarea mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea în libertate a recurentului prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

Prima condiție este îndeplinită întrucât infracțiunea de trafic de droguri de risc prev.de art.2 alin.1 din Legea 143/2000 modificată prin Legea 522/2004 cu art.41 alin.2 și 37 lit.a C.pen.,se sancționează cu o pedeapsă mai mare de 4 ani închisoare.

Referitor la condiția pericolului concret pentru ordinea publică și aceasta este întrunită și rezultă din probele de la dosar.

Temeiurile avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive a recurentului nu s-au schimbat și impun în continuare privarea de libertate a acestuia, apreciind că liber fiind ar prezenta pericol concret pentru ordinea publică, de natură să aducă atingere desfășurării procesului penal, în raport de natura, gravitatea și modalitatea de săvârșire a infracțiunii, precum și de persoana și conduita inculpatului.

Starea de pericol pentru ordinea publică în cazul său presupune o rezonanță socială a unor fapte grave, atât în rândul comunității locale asupra căreia și-a exercitat influența negativă, dar și la nivelul întregii ordini sociale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat în cazul Letellier vs Franța că în circumstanțe excepționale, pe motivul gravității în dauna reacției

publice, anumite infracțiuni, pot constitui cauza unor dezordini sociale în măsură să justifice detenția, cel puțin pentru un timp.

De asemenea, obstrucționarea justiției și pericolul de sustragere au constituit motive întemeiate de a refuza eliberarea unei persoane arestate preventiv, apreciate ca atare de Curtea Europeană în interpretarea art.5 paragraf 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De aceea, în situația de față, se impune o astfel de reacție a autorităților pentru a nu se crea și mai mult neîncrederea în capacitatea justiției de a lua măsurile necesare pentru prevenirea pericolului vizat de ordinea publică și crearea unui echilibru firesc și a unei stări de securitate socială.

Menținerea stării de arestare preventivă a inculpatului, în condițiile legii, nu afectează cu nimic așa cum am arătat, dreptul recurentului la un proces echitabil, acesta având posibilitatea ca în fața instanței de fond cât și ulterior în căile de atac de a cere și administra probe considerate necesare pentru a proba lipsa de temeinicie a susținerilor acuzării.

Așa fiind, recursul inculpatului apare ca nefondat și a fost respins conform art.385¹⁵ pct.1 lit.b C.proc.pen.

Recurentul a fost obligat să plătească statului suma de 150 lei cheltuieli judiciare, din care 50 lei reprezentând onorar avocațial parțial.

DECIZIA PENALĂ NR.681/R/04.11.2009

3. Arestare preventivă. Temeiuri.

Existența și persistența unor indicii grave de vinovăție, constituie, conform jurisprudenței CEDO “factori pertinenti care legitimează o detenție provizorie”, măsura arestării preventive a inculpatului impunându-se pentru a fi conformă scopului instituit prin art.5 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, în raport de probele aflate la dosar, existând “suspiciunea rezonabilă că s-a comis o infracțiune”, măsura arestării preventive apare ca fiind justificată și prin prisma aceleiași jurisprudențe.

În ceea ce privește condiția ca lăsarea în libertate a inculpatului să prezinte un pericol concret pentru ordinea publică, conform art.148 lit.f C.proc.pen., pericolul pentru ordinea publică nu se confundă cu pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii; aceasta nu înseamnă, însă, că în aprecierea pericolului pentru ordinea publică trebuie făcută abstracție de gravitatea faptei; sub acest aspect, existența pericolului public poate rezulta, între altele, și din însuși pericolul social al infracțiunii de care este învinuit inculpatul, de reacția publică la comiterea unor astfel de infracțiuni, de posibilitatea comiterii, chiar, a unor fapte asemănătoare de către alte persoane, în lipsa unei reacții corespunzătoare față de cei bănuși ca autori ai unor astfel de fapte.

*Prin urmare, la stabilirea pericolului public nu se pot avea în vedere numai date legate de persoana inculpatului, cum se susține, ci și date referitoare la fapte, nu de puține ori acestea din urmă fiind de natură a crea în opinia publică un sentiment de insecuritate, credința că justiția, cei care concură la înfăptuirea ei, nu acționează îndeajuns împotriva infracționalității. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat în cazul *Letellier vs.Franța* că în circumstanțe excepționale, pe motivul gravității în dauna reacției publice, anumite infracțiuni pot constitui cauza unor dezordini sociale în măsură să justifice detenția înainte de proces, cel puțin pentru un timp.*

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 135/R/21.10.2009

Prin încheierea penală nr.525 din 9 octombrie 2009 a Tribunalului Maramureș, s-a respins excepția nelegalei sesizări a instanței formulată de inculpatul M.I. prin apărătorul ales.

S-a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului **M.I.** cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte prev.de art. 183 C.pen..

În temeiul art. 149¹ alin.12 cu trimitere la art. 146 alin.11¹ C.proc.pen. și a art. 145¹ C.proc.pen. s-a dispus luarea față de inculpatul M.I. a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara pe o durată de 30 de zile.

În temeiul art. 145¹ alin.2 cu trimitere la art. 145 alin.1¹ C.proc.pen. s-a impus inculpatului să respecte următoarele obligații:

a.să se prezinte la organul de urmărire penală sau după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;

b.să se prezinte la Postul de poliție Poienile Izei, conform programului de supraveghere întocmit de acest organ de poliție sau ori de câte ori este chemat;

c.să nu-și schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar care a dispus măsura;

d.să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme;

S-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 145¹ alin. 2 cu trimitere la art. 145 alin.2² C.proc.pen..

În temeiul art. 192 alin.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că în cauza penală înregistrată la această instanță, Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș a formulat propunerea de arestare preventivă a inculpatului **M.I.** pentru 29 de zile, inculpatul fiind cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte prev.de art. 183 C.pen..

În motivarea propunerii s-a arătat că inculpatul M.I. la data de 27.09.2009, pe o stradă din Poienile Izei, în fața unui bar, a lovit pe numitul T.V., acesta căzând și suferind un traumatism cranio-cerebral urmare căruia a decedat ulterior, la data de 06.10.2009.

Analizând propunerea Parchetului de pe lângă Tribunalul Maramureș, prin prisma dispozițiilor art. 143 C.proc.pen., art. 148 lit. f C.proc.pen., având în vedere probele administrate până în prezent, instanța a apreciat că propunerea de arestare preventivă nu este întemeiată, având în vedere următoarele considerente:

Măsura arestării preventive a inculpatului este o măsură excepțională care poate fi dispusă în situația în care sunt probe sau indicii temeinice că persoana față de care s-au efectuat acte de urmărire penală a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și există vreunul din cazurile prevăzute de art. 148 C.proc.pen..

Instanța, analizând actele și lucrările dosarului, nu a reținut ca fiind îndeplinite cerințele legale necesare pentru ca măsura arestării preventive să fie dispusă.

În privința excepției invocate de apărătorul ales al inculpatului, potrivit căruia instanța nu ar fi sesizată în mod legal având în vedere neaudierea numitului M.I. și în calitate de inculpat, instanța a reținut că aceasta se impune a fi respinsă întrucât nu s-a făcut dovada vreunei vătămări a drepturilor acestuia.

În ceea ce privește cazul prevăzut de art. 148 lit. f C.proc.pen., tribunalul a apreciat că acesta nu își găsește aplicarea în cauză pentru următoarele considerente:

Pericolul concret pentru ordinea publică poate fi definit ca un ansamblu de circumstanțe reale și personale rezultate de săvârșirea unei fapte penale de o

anumită gravitate, și care justifică presupunerea rezonabilă a existenței unor riscuri de natură a pune în primejdie funcționarea normală a instituțiilor statului, menținerea liniștii cetățenilor și respectarea drepturilor acestora, creând în rândul comunității un sentiment de insecuritate.

Pericolul concret pentru ordinea publică nu se confundă cu pericolul social al faptei și de asemenea trebuie să rezulte din probe, așa cum cere textul art. 148 lit. f, el trebuind să fie dovedit și nu presupus.

Având în vedere că din probatoriul administrat până în prezent, raportat și la persoana inculpatului care nu are antecedente penale, care a avut atitudine sinceră de colaborare cu organele judiciare recunoscând acuzația și regretând fapta comisă, contextul concret în care aceasta s-a produs, inclusiv datorită comportamentului victimei, instanța a apreciat că pericolul pentru ordinea publică nu subzistă.

Pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii de care este acuzat inculpatul nu trebuie confundat cu pericolul social pentru ordinea publică condiție necesară pentru a dispune o măsură preventivă excepțională cum este arestarea preventivă întrucât natura juridică a arestării preventive ar fi transformată în una punitivă.

Instanța a apreciat că raportat la scopul măsurilor preventive arătat de legiuitor în cuprinsul art. 136 C.pr.pen. măsura arestării preventive nu ar fi justificată, buna desfășurare a procesului penal, în acest moment al urmăririi penale, putând fi realizată și cu inculpatul în stare de libertate.

În realizarea aceluiași scop prev.de art.136 C.proc.pen., instanța a dispus luarea unei măsuri, alta decât cea privativă de libertate, respectiv cea a obligării inculpatului de a nu părăsi țara pe o durată de 30 de zile, cu obligarea corelativă a respectării obligațiilor prevăzute de art.145/1 alin.2 C.proc.pen.cu trimitere la art.145 alin.2/2 C.proc.pen.

Împotriva soluției instanței de fond a declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș care a solicitat admiterea acestuia, casarea în întregime încheierii Tribunalului Maramureș și rejudecând cauza, a se dispune în baza art.149/1 alin.9 C.proc.pen. admiterea propunerii de arestare preventivă a inculpatului M.I. deoarece față de acesta sunt întrunite cerințele art.148 lit.f C.proc.pen., raportat la art.143 C.proc.pen.existând totodată probe și indicii temeinice în sensul comiterii faptei de către acesta.

Curtea examinând recursul declarat părin prisma motivelor invocate a constatat următoarele:

Inculpatul M.I. este cercetat penal în dosarul nr.487/P/2009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Maramureș pentru comiterea infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte prev.de art.183 C.pen., reținându-se în esență în sarcina sa că la data de 27 septembrie 2009, a împins de două ori cu pumnul pe victima T.V., aflată în stare avansată de ebrietate, acesta căzând la sol și suferind un traumatism craniocerebral, urmare căruia a decedat ulterior la 6 octombrie 2009.

Față de inculpat s-a început urmărirea penală la 9 octombrie 2009, iar acțiunea penală a fost pusă în mișcare prin ordonanța procurorului din aceeași dată, 9 octombrie 2009, conform scriptului depus la fila 2 din dosar.

Pentru a se dispune luarea măsurii arestării preventive a unei persoane, trebuie să fie îndeplinite cumulativ cerințele art.143 C.proc.pen.și condițiile vizate de art.148 C.proc.pen.

Din probele administrate până în această fază a urmăririi penale rezultă indicii temeinice vizând presupunerea rezonabilă că inculpatul M.I. ar fi săvârșit fapta prevăzută de legea penală și anume, cea incriminată în disp.art.183 C.pen.

Curtea apreciază că în baza art.136 C.proc.pen. pentru desfășurarea în condiții corespunzătoare a procesului penal și pentru a se împiedica sustragerea inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată, este oportună măsura arestării preventive, subzistând temeiurile invocate de procuror.

Probele și indiciile temeinice în speță sunt procesul-verbal de cercetare la fața locului și actele medico-legale vizând victima T.V. care se coroborează perfect cu declarațiile martorilor I.G., B.V.; B.I.; I.V.; P.I. și cu declarațiile inculpatului M.I.

În consecință, sunt îndeplinite condițiile prev.de art.143 C.proc.pen., dar și cele prevăzute de art.5 alin.1 lit.c din Convenția Europeană privind drepturile omului, în sensul că măsura lipșirii de libertate a unei persoane se poate dispune atunci când există motive verosimile că a săvârșit o infracțiune sau există motive temeinice de a se crede în posibilitatea săvârșirii unor noi infracțiuni, fiind necesar astfel apărarea ordinii publice, a drepturilor și libertăților cetățenilor precum și desfășurarea în bune condiții a procesului penal.

În jurisprudența CEDO (cazul Fox, Campbell, Hartley vs.Uk) au fost definite ca motive verosimile, acele fapte și informații care ar indica unui observator obiectiv că persoana respectivă ar fi putut săvârși infracțiunea, iar această analiză trebuie făcută în raport cu toate circumstanțele cauzei.

Inculpatul M.I. nu a contestat dovezile prezentate de procuror, a recunoscut săvârșirea faptei atât în faza de urmărire cât și cu ocazia recursului în fața Curții, invederând însă că nu a intenționat nici un moment să ucidă victima, neprevăzând rezultatul letal ce a intervenit ulterior, i-a acordat primul ajutor, transportând-o la dispensar, iar pentru înmormântarea acesteia a predat soției victimei suma de 10.000 lei.

Aceste împrejurări vizând circumstanțele în care s-a comis fapta cât și circumstanțele personale ale inculpatului, vor fi avute în vedere de către instanță cu ocazia individualizării judiciare a unei eventuale pedepse, dacă se va constata în urma procesului vinovăția inculpatului.

Instanța de recurs reține că existența și persistența unor indicii grave de vinovăție, constituie, conform jurisprudenței CEDO “factori pertinenti care legitimează o detenție provizorie”, măsura arestării preventive a inculpatului impunându-se pentru a fi conformă scopului instituit prin art.5 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, în raport de probele aflate la dosar, existând “suspiciunea rezonabilă că s-a comis o infracțiune”, măsura arestării preventive apare ca fiind justificată și prin prisma aceleiași jurisprudențe.

Referitor la temeiul prev.de art.148 lit.f C.proc.pen., instanța de recurs a reținut că și acesta este întrunit pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește condiția ca lăsarea în libertate a inculpatului să prezinte un pericol concret pentru ordinea publică, conform art.148 lit.f C.proc.pen., din probele de la dosar, rezultă următoarele: pericolul pentru ordinea publică nu se confundă cu pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii; aceasta nu înseamnă, însă, că în aprecierea pericolului pentru ordinea publică trebuie făcută abstracție de gravitatea faptei; sub acest aspect, existența pericolului public poate rezulta, între altele, și din însuși pericolul social al infracțiunii de care este învinuit inculpatul, de reacția publică la comiterea unor astfel de infracțiuni, de posibilitatea comiterii, chiar, a unor fapte asemănătoare de către alte persoane, în lipsa unei reacții corespunzătoare față de cei bănuți ca autori ai unor astfel de fapte.

Prin urmare, la stabilirea pericolului public nu se pot avea în vedere numai date legate de persoana inculpatului, cum se susține, ci și date referitoare la fapte, nu de puține ori acestea din urmă fiind de natură a crea în opinia publică un

sentiment de insecuritate, credința că justiția, cei care concură la înfăptuirea ei, nu acționează îndeajuns împotriva infracționalității.

Este de remarcat că orice faptă contrară normelor de conduită, care constituie substanța ilicitului abstract determinat de normele juridice, tulbură atât ordinea de drept, cât și mediul social. Această tulburare, coroborată cu riscul repetabilității unor atari atitudini neconforme, de încălcare a legii penale, creează o stare de insecuritate pentru raporturile sociale și, concomitent, un sentiment firesc de dezaprobare din partea colectivității.

Din fișa de cazier rezultă că inculpatul anterior a suferit sancțiuni și pentru alte infracțiuni de violență, ceea ce atestă că acesta denotă o perseverență în comiterea acestui gen de fapte, incidentul de față nefiind izolat.

Potrivit art.148 lit.f C.proc.pen., măsura arestării poate fi luată dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

Prima condiție este îndeplinită întrucât infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, prev.de art.183 C.pen.se sancționează cu o pedeapsă mai mare de 4 ani închisoare, respectiv de la 5 – 15 ani. În ceea ce privește condiția pericolului concret pentru ordinea publică și aceasta este îndeplinită și rezultă din probele de la dosar.

Starea de pericol pentru ordinea publică în cazul său presupune o rezonanță socială a unor fapte grave atât în rândul comunității locale dar și la nivelul întregii ordini sociale, într-un context în care imaginea justiției este afectată de acuzațiile de violență tot mai frecvente, în legătură cu care se așteaptă o reacție cât mai promptă și eficientă a organelor judiciare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat în cazul Letellier vs.Franța că în circumstanțe excepționale, pe motivul gravității în dauna reacției publice, anumite infracțiuni pot constitui cauza unor dezordini sociale în măsură să justifice detenția înainte de proces, cel puțin pentru un timp.

De asemenea, obstrucționarea justiției și pericolul de sustragere au constituit motive întemeiate de a refuza eliberarea unei persoane ce se impune a fi arestată preventiv, apreciate ca atare, de Curtea Europeană în interpretarea art.5 alin.3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În același sens, s-a pronunțat Curtea Europeană și în cauzele Neumeixter contra Austriei din 27 iunie 1968; în cauza Dumont-Maliverg contra Franței hot.din 31 mai 2005.

De aceea, în situația de față, se impune o astfel de reacție a autorităților pentru a nu se crea și mai mult neîncrederea în capacitatea justiției de a lua măsurile necesare pentru prevenirea pericolului pentru ordinea publică și pentru a asigura un echilibru firesc și a unei stări corespunzătoare de securitate socială.

Pentru aceste motive, Curtea a constatat că recursul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș este fondat și a fi admis în baza art. 385/15 pct.2 lit.d C.proc.pen., s-a casat în întregime încheierea penală nr.525 din 9 octombrie 2009 a Tribunalului Maramureș și rejudecând în baza art.149/1 alin.9 C.proc.pen., s-a admis propunerea de arestare preventivă formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Maramureș privind pe inculpat și în temeiul art.148 lit.f C.proc.pen.rap.la art.143 și art.136 C.proc.pen. s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului M.I. pe o perioadă de 29 de zile începând cu data de 21 octombrie 2009 până la 18 noiembrie 2009, inclusiv, pentru infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte prev.de art.183 C.pen.

S-a constatat că inculpatul M.I. a fost reținut 24 de ore de la 9 octombrie 2009 ora 14,10-10 octombrie 2009 , ora 14,10.

S-a dispus emiterea mandatului de arestare preventivă conform prevederilor art.151 C.proc.pen.

În baza art.192 alin.3 pct.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 135/R/21.10.2009

B. APELURI

1. **Infracțiune continuată. Nereținerea tuturor actelor materiale. Individualizarea pedepsei. Înlăturarea ori reținerea de circumstanțe atenuante ori agravante. Încadrare juridica.**

În cazul reținerii infracțiunii în formă continuată dacă judecătorul constată neparticiparea inculpatului la vreun act material din cele componente nu dispune achitarea pentru acel act ci doar constată în cuprinsul hotărârii că acesta nu a luat parte la întreaga activitate infracțională.

Din chiar conținutul art.72 C.pen. rezultă că existența unor împrejurări care atenuază răspunderea penală constituie unul dintre criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală sunt situate în cadrul capitolului intitulat „individualizarea pedepselor” care cuprinde și art.74 și 75 C.pen..

*Atât prin locul situării textelor în partea generală a codului penal, cât și prin definiția și efectele lor, **circumstanțele atenuante și agravante sunt legate de individualizarea pedepsei, iar nu de încadrarea juridică a faptei.***

Așa fiind, înlăturarea circumstanțelor agravante, a stării de recidivă postexecutorie, sau reținerea celor atenuante nu se poate caracteriza ca o schimbare a încadrării juridice, făcând aplicarea art. 334 C.proc.pen..

DECIZIA PENALĂ NR. 136/A/23.12.2009

Tribunalul Maramureș, prin sentința penală numărul 520 din 7 octombrie 2009, a respins cererea inculpatului D.N. privind schimbarea încadrării juridice a faptelor din infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art.41 alin.2 C.pen., a art.37 lit.b C.pen. și a art. 75 alin.2 C.pen. în complicitate la infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 26 C.pen. rap.la art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și l-a condamnat pe inculpatul D.N., la pedepsele de:

- 2 ani închisoare pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din L.nr. 39/2003 cu interzicerea pe 1 an a drepturilor prev.de art. 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen. după schimbarea încadrării juridice dată faptei, conf.art.334 C.pr.pen., din infracț.de constituire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din L.nr. 39/2003 cu aplic.art. 37 lit.b C.pen. și a art. 75 alin.2 C.pen.

- 2 ani închisoare pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. după schimbarea încadrării juridice, conf.art. 334 C.pr.pen., din infr.de trafic de migranți prev.de

art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și a art. 37 lit.b C.pen., precum și art. 75 alin.2 C.pen.

În temeiul art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen. și 35 alin.1 C.pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea – de 2 ani închisoare cu interzicerea pe 1 an a drepturilor prev.de art. 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen.

Cu consecințele prev.de art. 71, 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen.

În baza art. 350 C.pr.pen., a menținut starea de arest preventiv a inculpatului, iar, în temeiul art.88 C.pen., a dedus din pedeapsă durata reținerii și a arestului preventiv începând cu data de 14 nov.2008 la zi.

A fost condamnat și inculpatul I.V. la pedepsele de:

- 1 an închisoare pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic.art. 9 alin.2 din L.nr. 39/2003 după schimbarea încadrării juridice a faptei, conf.art. 334 C.pr.pen., din infracțiunea prev.de art.7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic.art. 74 lit.c C.pen.

- 1 an închisoare pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și a art. 9 alin.2 din Legea .nr. 39/2003 după schimbarea încadrării juridice a faptei conf.art. 334 C.pr.pen., din infr. prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 și a art. 74 lit.c C.pen.

În baza art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen. s-a aplicat inculpatului .pedeapsa cea mai grea – de 1 an închisoare.

Cu consecințele prev.de art. 71, 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen.

În baza art.88 C.pen. a dedus din pedeapsă perioada reținerii și a arestului preventiv (13 nov.2008-18 dec.2008).

S-a menținut măsura obligării de a nu părăsi țara luată față de inc. prin dec.pen. nr. 778/R/2008 a Curții de Apel Cluj până la rămânerea definitivă a sentinței.

A respins cererea formulată de inc. I.Gh.N. privind schimbarea încadrării juridice dată faptelor din art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. în art. 26 C.pen. rap.la art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen.

A condamnat pe inculpatul I.Gh.N., la pedepsele de:

- 1 an 6 luni închisoare pentru infracțiunea de aderare, sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr.39/2003 cu aplic.art. 74 lit.a C.pen. și a art. 76 lit.d C.pen.

- 1 an 6 luni închisoare pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și a art. 74 lit.a C.pen., precum și a art. 76 lit.d C.pen.

În temeiul art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea – de 1 an 6 luni închisoare.

Cu consecințele prev.de art. 71, 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen.

În baza art. 350 C.pr.pen., a menținut starea de arest a inculpatului, iar, în temeiul art. 88 C.pen., a dedus din pedeapsă perioada reținerii și a arestului preventiv începând cu data de 13 nov.2008 la zi.

În temeiul art. 11 pct.2 lit.a C.pr.pen. și art. 10 lit.c C.pr.pen. a achitat pe inculpat pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 (faptă din data de 6/7 sept.2008).

A respins cererea inculpatului P.Gh. privind schimbarea încadrării juridice a faptelor din art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și a art. 75 alin.2 C.pen. în cea prev.de art. 26 C.pen. rap.la art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art.41 alin.2 C.pen. și a art. 75 alin.2 C.pen.

A condamnat pe inculpatul P.Gh la pedepsele de:

- 1 an 6 luni închisoare pentru infracțiunea de aderare, sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din L.nr. 39/2003 cu aplic.art. 74 lit.a C.pen. și a art. 76 lit.d C.pen. după schimbarea încadrării juridice a faptei din art. 7 alin.1 din L.nr. 39/2003 cu aplic.art. 75 alin.2 C.pen.

- 1 an 6 luni închisoare pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen., art. 74 lit.a C.pen. și art. 76 lit.d C.pen. după schimbarea încadrării juridice, conf.art. 334 C.pr.pen., din art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și art. 75 alin.2 C.pen.

În baza art. 33 lit.a, 34 lit.b C.pen. s-a aplicat inc.pedeapsa cea mai grea – de 1 an 6 luni închisoare.

Cu consecințele prev.de art. 71, 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen.

În temeiul art. 350 C.pr.pen., s-a menținut starea de arest a inculpatului, iar, în baza art. 88 C.pen., a dedus din pedeapsă perioada reținerii și a arestului preventiv (14 nov.2008 la zi).

A condamnat pe inculpatul I.V.A., la pedepsele de:

- 4 luni închisoare pentru infracțiunea de sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din L.nr. 39/2003 cu aplic.art. 74 lit.a C.pen. și art. 76 lit.d C.pen. după schimbarea încadrării juridice a faptei din art. 7 alin.1 din L.nr. 39/2003 cu aplic.art. 75 alin.2 C.pen.

- 4 luni închisoare pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic. art. 74 lit.a C.pen. și art. 76 lit.d C.pen. după schimbarea încadrării juridice a faptei din art.71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 75 alin.2 C.pen.

În baza art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen. s-a aplicat inc.pedeapsa cea mai grea – de 4 luni închisoare.

În temeiul art. 81 și 82 C.pen. s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de încercare de 2 ani 4 luni.

S-a atras atenția inculpatului asupra prev.art. 83 C.pen.

S-a constatat că inc. a fost reținut o perioadă de 24 de ore (13 nov.2008 – 14.nov.2008).

În baza art. 11 pct.2 lit.a C.pr.pen. și art. 10 lit.c C.pr.pen. a fost achitat inculpatul pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 (faptă din 25 aug.2008) după schimbarea încadrării juridice din art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 75 alin.2 C.pen.

S-au respins cererile inculpaților C.V. și G.I. de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și art. 74 alin.1 lit.c C.pen. în infracțiunea de tănuire prev.de art. 221 C.pen.

Au fost condamnați inculpații C.V., și G.I., la pedepsle de:

- câte 4 luni închisoare fiecare inculpat pt.infracțiunea de sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din L.nr. 39/2003 cu aplic.art 74 lit.a,c și art. 76 lit.d C.pen.

- câte 4 luni închisoare fiecare inculpat pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic. art. 74 lit.a,c și art. 76 lit.d C.pen. după schimbarea încadrării juridice din art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și art. 74 alin.1 lit.c C.pen.

În baza art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen. s-a aplicat fiecărui inculpat pedeapsa cea mai grea – de 4 luni închisoare.

În temeiul art. 81 și 82 C.pen. s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultante aplicate fiecărui inculpat pe câte un termen de încercare de 2 ani 4 luni.

S-a atras atenția inculpatului asupra prev.art. 83 C.pen.

În baza art. 73 din O.U.G. nr. 105/2001 a confiscat în favoarea statului contravaloarea în lei de la data plății a următoarelor sume: de 100 euro de la inc. P.Gh., de 400 euro de la inculpatul I.V., de 100 euro de la inculpatului G.I. și a obligat pe acești inculpați la plata sumelor menționate.

În temeiul art. 357 alin.2 C.pr.pen. a dispus ridicarea măsurii sechestrului asigurător aplicată asupra autoturismului marca „Volskwagen Passat” având nr.de înmatriculare AB-12-CDE proprietatea inculpatului C.V. prin ordonanța dată la 14 nov.2008 în dos.nr. 106/D/P/2008 al D.I.I.C.O.T. – Biroul teritorial Maramureș și a autoturismului marca Audi A4 având nr.de înmatriculare FG-34-HIJ proprietatea inculpatului I.V. prin ordonanța dată în același dosar la 14 nov.2008.

În baza art. 91³ alin.7 C.pr.pen. s-a dispus arhivarea la sediul acestei instanțe după rămânerea definitivă a sentinței, a CD-ului nr. 43/30 – DVD-ROM marca Verbatim și a CD-ului nr. 44/31 – CD-ROM având aceeași marcă înregistrate la poz.13/2008 în registrul privind evidența CD-urilor al acestui tribunal.

În baza art. 191 alin.1,2 C.pr.pen. au fost obligați inculpații D.N., I.V. și P.Gh. să plătească statului suma de câte 3.045 lei – cheltuieli judiciare și pe inculpații C.V. și G.I. să plătească statului suma de câte 1.045 lei cu același titlu, pe inc.I.Gh.N. să achite statului cu același titlu suma de 3.035 lei și pe inc.I.V.A. suma de 3.025 lei – cheltuieli judiciare.

În temeiul art. 192 alin.3 C.pr.pen., restul cheltuielilor judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

S-a dispus plata în avans din fondurile Min.Juстиției a onorariilor de avocați desemnați din oficiu în faza de urmărire penală.

S-a dispus plata din fondurile Min.Juстиției a onorariilor traducătorilor, precum și a contravalorii transportului acestora.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut potrivit actului de sesizare următoarele:

Prin rechizitoriul întocmit la 8 decembrie 2008 în dosarul nr. 106/D/P/2008 de D.I.I.C.O.T. – Biroul teritorial Maramureș s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului D.N. pentru infracțiunea prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic.art. 37 lit.b C.pen. și 75 alin.2 C.pen. și de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen., art. 37 lit.b C.pen. și art. 75 alin.2 C.pen. ambele infracțiuni cu aplic.art. 33 lit.a C.pen.

Inculpatul I.V. a fost trimis în judecată pentru infracțiunea prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic.art. 74 alin.1 lit.c C.pen. și de trafic de migrații prev.de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și a art. 74 alin.1 lit.c C.pen., ambele infracțiuni cu aplic.art. 33 lit.a C.pen.

S-a dispus prin același rechizitoriu trimiterea în judecată și a inculpatului I.Gh.N. pentru infracțiunea prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 și de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen., ambele cu aplic.art. 33 lit.a C.pen.

Inculpații P.Gh. și I.V.A. au fost trimiși în judecată pentru infracțiunea prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic.art. 75 alin.2 C.pen. și de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și a art. 75 alin.2 C.pen., ambele infracțiuni cu aplic.art. 33 lit.a C.pen.

Inculpații C.V. și G.I. au fost trimiși în judecată pentru infracțiunea prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic.art. 74 alin.1 lit.c C.pen. și de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și art. 74 alin.1 lit.c C.pen., ambele cu aplic.art. 33 lit.a C.pen.

1.- S-a reținut, în esență, faptul că în seara zilei de 18 august 2008 inculpații I.V. și I.Gh.N. s-au întâlnit în incinta stației Petrom Sighetu Marmăției de pe str. Bogdan Vodă cu inculpatul M.I., apoi s-au despărțit. În jurul orelor 21¹⁰

autoturismul numitului D.M. a oprit în fața Bisericii Ortodoxe din Piața Libertății din Sighetu Marmăției unde a fost așteptat inculpatul P.Gh. care a ajuns în acest loc cu autoturismul marca „Skoda Octavia” proprietatea SC „R.I.” SRL Zalău (care este o societate de leasing), apoi s-au întâlnit cu cei doi inculpați Iurcuț și toți patru au plecat înspre satul Tisa, iar la intrare au oprit în spatele autoturismului marca „Opel Vectra” proprietatea inculpatului I.V.A. care îi aștepta. La scurt timp au sosit și autoturismele conduse de inculpatul P.Gh. și numitul D.M., apoi toate cele 4 autoturisme au intrat pe o stradă laterală din localitatea Tisa, iar după 15 minute trei din cele patru autoturisme au pornit în coloană înspre Baia Mare (în care se aflau inculpații I.V., I.Gh.N., I.V.A. și D.N., P.Gh. și numitul D.M. (autoturismele ultimelor două persoane menționate fiind încărcate cu 10 migranți pakistanezi și indieni).

În pasul Gutții, inculpații I.V., I.Gh.N. și I.V.A. au oprit pentru a se asigura că nu au fost urmăriți, apoi celelalte două autoturisme și-au continuat drumul până la Baia Sprie unde au abandonat cele 10 persoane transportate.

Inculpatul P.Gh. și numitul D.M. s-au întâlnit în Baia Sprie (în apropierea intersecției cu drumul care duce înspre orașul Căvnic) cu inculpații I.V., I.Gh.N. și I.V.A.. Numitul D.M. a primit o sumă de bani de la inculpatul I.V., iar inculpatul P.Gh. a primit o sumă de bani de la inculpații I.Gh.N. și I.V.A..

Cei 10 migranți au solicitat statutul de refugiați pentru a nu fi returnați autorităților din Ucraina, conform Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Ucraina privind readmisia persoanelor, fiind predați Centrului Regional de Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil Maramureș.

Toți migranții au fost cazați în localitatea Tisa la domiciliul inculpatului I.V.A. sau ale unor rude ale acestuia ori vecini de unde au fost preluați în acea noapte de inculpați, inculpatul I.V. arătând că personal a asistat la aceste manopere. Aceștia au fost îmbarcați în autoturismele folosite de inculpatul P.Gh. și numitul D.M..

Potrivit declarației inculpatului I.V. acesta a primit de la inculpatul D.N. suma de 500 sau 600 euro și tot acesta l-a plătit și pe inculpatul P.Gh., iar inculpatul I.Gh.N. a primit de la inculpatul P.Gh. suma de 100 euro.

Inculpatul I.V. a arătat că a participat la mai multe discuții între cetățeanul ucrainean S.S. și inculpatul D.N. cu privire la derularea tuturor activităților privind traficul de migranți din Ucraina în România, stabilindu-se legături infracționale între cetățeanul ucrainean și inculpații români prin intermediul inculpatului D.N.. Acest cetățean ucrainean se ocupă în mod constant cu asemenea infracțiuni.

S-a mai reținut faptul că participarea inculpatului I.V.A. a fost confirmată de inculpatul I.V., de interceptările telefonice, iar inculpatul I.V.A. a recunoscut faptul că în luna august 2008 au venit pe terasa localului său mai multe persoane de origine asiatică aduse de inculpatul I.V. care au fost cazate într-o pivniță a unui vecin de-al său fără a indica despre cine este vorba.

2.- În seara zilei de 25 august 2008 organele de poliție de la I.P.J. Maramureș au constatat că autoturismul inculpatului I.V. având număr de înmatriculare FG-34-HIJ s-a deplasat împreună cu inculpatul D.N. dinspre satul Crăciunești înspre Sighetu Marmăției, apoi acesta a parcat în jurul orelor 21³⁰ pe DJ 185 în direcția de mers Bocicoiu Mare-Crăciunești.

În aceeași noapte organele de poliție au observat la ieșirea din satul Tisa înspre satul Crăciunești autoturismul inculpatului I.V.A. având număr de înmatriculare KL-45-MNO.

De asemenea, organele de poliție au sesizat în zona stâlpului de frontieră 307 mai multe persoane care se deplasau aplecat, încercând să traverseze șoseaua în apropierea Stației CFR Bocicoiu Mare. S-a constatat și faptul că era parcat în apropiere autoturismul marca „Audi A4” cu număr de înmatriculare PQ-67-RST

proprietatea inculpatului M.I., iar persoanele care au traversat șoseaua dinspre linia de frontieră intenționau să ajungă la acest autoturism. La o distanță de 2-5 m de acest grup de persoane au fost observate alte două persoane.

La somația verbală a organelor de poliție persoanele din grup au încercat să se retragă înspre stația CFR și albia râului Tisa, iar una din cele două persoane aflate în apropierea grupului a încercat să dispară în curtea imobilului în fața căruia era parcat autoturismul menționat, apoi fiind somată să oprească, a renunțat și a fugit înspre drumul județean, martorul U.I. recunoscându-l pe inculpatul D.N. care a reușit să dispară printr-o livadă.

Cele 8 persoane din grupul menționat sunt de origine pakistaneză și indiană și au fost predate autorităților ucrainiene pentru a fi expulzate în țările de origine.

Inculpatul I.V. a arătat că în acea noapte urma ca inculpatul D.N. să îl contacteze telefonic și să preia un nou grup de migranți împreună cu inculpații M.I. și I.V.A. pentru a-i transporta în interiorul țării. În aceeași noapte inculpatul D.N. i-a comunicat telefonic faptul că „afacerea cade” pentru că a fost surprins de un echipaj de poliție în timp ce călăuzea migranții și a fost nevoit să abandoneze aceste persoane.

S-a făcut trimitere la declarațiile martorilor V.I. (cu privire la inculpatul M.I.) care a arătat că în perioada iulie-august 2008 acest inculpat i-a cerut de mai multe ori să se implice în astfel de activități și i-a propus pentru un transport 800 euro, însă martorul l-a refuzat și A.V. care a arătat că inculpatul I.V. i-a propus lui și unchiului său (numitul U.G.) să se implice în asemenea activități cu precizarea că se câștigă astfel circa 2.000 euro zilnic.

3.- În noaptea de 6/7 septembrie 2008 inculpații D.N., I.V., I.Gh.N. și P.Gh. s-au implicat într-o altă activitate de traficare ilicită a 10 persoane de origine pakistaneză și indiană.

Potrivit declarației inculpatului I.V., inculpatul D.N. a facilitat călăuzirea peste frontiera dintre Ucraina și România a altui grup de persoane care au fost apoi preluate în autoturismele inculpaților I.V. și P.Gh. care erau însoțiți de inculpații I.Gh.N. și D.N. și care s-a deplasat apoi cu migranții în orașul Năsăud unde i-au abandonat.

Poliția Năsăud a depistat în acest oraș în dimineața zilei de 7 septembrie 2008, 6 persoane de origine pakistaneză fără a avea acte de identitate asupra lor, iar în aceeași dimineață și în același oraș poliția a mai identificat 4 persoane de origine indiană având aceeași situație. Toate persoanele au fost predate Oficiului Român pentru Imigrări – Compartimentul Imigrări Bistrița Năsăud care i-a predat apoi Centrului de Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil Maramureș – Șomcuta Mare.

S-a făcut trimitere la conținutul convorbirilor telefonice din acea perioadă (6-7 septembrie 2008).

4.- În noaptea de 18/19 septembrie 2008 inculpații D.N., I.V., I.Gh.N. și P.Gh. s-au implicat într-o nouă acțiune ilicită de traficare a 8 persoane de origine pakistaneză și indiană.

În acest sens, potrivit declarației inculpatului I.V., inculpatul D.N. a facilitat din nou călăuzirea peste frontiera din Ucraina în România a acelui grup de persoane care au fost preluate în autoturismele inculpaților I.V. și P.Gh. și însoțiți fiind de inculpații I.Gh.N. și D.N., s-au deplasat cu aceste persoane în localitatea Salva unde i-au abandonat.

În data de 19 septembrie 2008 Poliția Salva a depistat un grup de 4 persoane de origine pakistaneză fără a avea asupra lor acte de identitate, iar în orașul Beclean au fost găsite alte 4 persoane de origine pakistaneză și indiană având aceeași situație. Migranții au fost predați Oficiului Român pentru Emigrări

– Compartimentul pentru Emigrări Bistrița Năsăud care i-a remis apoi Centrului de Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil Maramureș – Șomcuta Mare.

S-a făcut trimitere la conținutul interceptărilor convorbirilor telefonice din perioada 9 septembrie 2008 – 18 septembrie 2008.

5.- În data de 12 noiembrie 2008, conform declarației inculpatului I.V., inculpatul D.N. i-a solicitat să călăuzească și să transporte din zona de frontieră cu Ucraina un nou grup de cetățeni pakistanezi pe care i-a introdus în țară. Inculpatul D.N. i-a sugerat să îl contacteze și pe inculpatul C.V. pentru a-l implica în această activitate.

În cursul aceleiași zile inculpatul I.V. s-a întâlnit cu inculpatul C.V. și i-a solicitat să participe la călăuzirea din frontieră a migranților și la transportarea lor în interiorul țării. Aceștia au stabilit detaliile ce trebuiau respectate și s-a stabilit ca la această operațiune să participe și inculpatul G.I. pe care l-a contactat inculpatul C.V..

În aceeași zi inculpatul D.N. i-a comunicat telefonic inculpatului I.V. faptul că nu poate participa în acea seară, fiind ocupat, iar I.V. a acceptat să se implice împreună cu inculpatul I.Gh.N..

Potrivit planului comunicat telefonic de inculpatul D.N. inculpatului I.V., acesta din urmă l-a trimis pe inculpatul C.V. la un imobil izolat situat între comuna Rona de Sus și Rona de Jos care s-a deplasat cu autoturismul său unde au apărut 6 persoane de origine asiatică pe care le-a transportat în localitatea Coștiui unde i-a așteptat inculpatul G.I. și care i-a călăuzit pe jos pentru a evita căile principale de acces până în localitatea Ferești. Doi dintre migranți, potrivit declarației inculpatului I.Gh.N., au fost preluați de inculpatul I.V. care i-a transportat până în localitatea Coștiui, urmat fiind de autoturismul inculpatului C.V., apoi migranții au fost predați inculpatului G.I. pentru a-i călăuzi pe jos până în localitatea Ferești.

În acest timp inculpații C.V., I.V. și I.Gh.N. s-au deplasat unul în spatele celuilalt înspre această localitate unde l-au așteptat pe inculpatul G.I.. Persoanele de origine asiatică s-au îmbarcat în autoturismul inculpatului C.V. (unul a intrat în portbagaj), inculpatul G.I. a urcat în autoturismul în care se aflau cei doi inculpați I. Inculpatul I.V. i-a predat inculpatului C.V. suma de 100 euro pentru a o înmâna inculpatului G.I., apoi cele două autoturisme au pornit (inculpatul I.V. a avut rolul de antemergător), însă la intrarea în comuna Budești dinspre satul Sârbi au fost prinși în flagrant.

Cei 6 migranți au fost predați Centrului Regional de Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil Maramureș – Șomcuta Mare.

Din probele administrate nemijlocit în fața sa, Tribunalul Maramureș a reținut următoarele:

Înainte datei de 17 august 2008 inculpatul D.N. împreună cu inculpatul I.V. s-au întâlnit în Ucraina cu cetățeanul ucrainean S.S. unde au luat rezoluția infrațională de a aduce migranți în România și de a-i scoate apoi în afara zonei de frontieră. În acest sens numitul S.S. urma să se ocupe de introducerea lor în țară, apoi inculpații D.N. și I.V. au avut rolul de a-i scoate din zona de frontieră.

1.- În seara zilei de 18 august 2008 (orele 18³⁵) inculpatul I.V. împreună cu inculpatul I.Gh.N. (care se aflau cu autoturismul celui dintâi inculpat marca Audi A4 având număr de înmatriculare FG-34-HIJ) s-au întâlnit în Sighetu Marmației cu inculpatul M.I. (față de care s-a dispuns cauza) apoi s-au despărțit.

În jurul orelor 21¹⁰ inculpatul P.Gh. (aflat la volanul autoturismului marca Skoda Octavia înmatriculat sub nr.UV-89-XYZ) s-a întâlnit în Sighetu Marmației cu o altă persoană care conducea autoturismul marca „Volkswagen Passat” cu nr. A-123-BC), apoi s-au întâlnit cu inculpații I.V. și I.Gh.N. (care s-au aflat în autoturismul inculpatului I.V.) și toți s-au deplasat înspre satul Tisa, oprind la intrarea în această localitate în spatele autoturismului inculpatului I.V.A. marca

„Opel Vectra” cu nr. KL-45-MNO, apoi cele 4 autoturisme au intrat pe o stradă laterală. După 15 minute după ce inculpații D.N. și P.Gh. au preluat de la locuința inculpatului I.V.A. 10 cetățeni pakistanezi și indieni unde cel dintâi și inculpatul I.V. i-au lăsat o zi înainte după ce, în prealabil, i-au preluat de la cetățeanul ucrainean S.S. care i-a ajutat să treacă frontiera dintre Ucraina și România, trei din cele 4 autoturisme menționate (cu excepția autoturismului inculpatului I.V.A.) s-au deplasat înspre Baia Mare, autoturismul condus de inculpatul I.V. (în care se aflau inculpații I.Gh.N. și D.N.) având rolul de antemergător. În celelalte două autoturisme s-au aflat cei 10 cetățeni străini. Inculpatul I.Gh.N. a comunicat telefonic conducătorilor autoturismelor aflate în spate faptul că drumul este liber. În pasul Gutii autoturismul inculpatului I.V. a oprit, iar celelalte două autoturisme în care s-au aflat inculpatul P.Gh., șoferul autoturismului marca „Volkswagen Passat” cu nr. A-123-BC și cei 10 migranți și-au continuat deplasarea până la Baia Sprie unde au fost abandonati.

Cele două autoturisme care s-au deplasat înspre Baia Sprie și-au continuat drumul, apoi în apropierea intersecției cu orașul Cavnic au oprit, iar după circa 20 de minute a ajuns la locul respectiv și autoturismul condus de inculpatul I.V. în care se mai aflau inculpații I.Gh.N. și D.N..

Pentru această activitate inculpatul P.Gh. a primit suma de 100 euro de la inculpatul I.V., iar acesta din urmă a beneficiat de aceeași sumă de bani.

Această stare de fapt rezultă din procesul-verbal întocmit la 18 august 2008 de I.J.P.F. Maramureș urmare a supravegherii operative efectuate de organele de poliție, declarația dată în faza de urmărire penală de inculpatul I.V., la instanță de inculpații P.Gh., D.N., I.Gh.N., I.V. și declarațiile martorilor S.H., M.Y., A.M., J.I., P.S., S.S., B.S., J.S., și V.S. date în faza de urmărire penală (audierea acestora în fața instanței nu a mai fost posibilă).

Chiar dacă inculpatul I.V.A. nu a recunoscut fapta, împrejurarea că acesta i-a cazat pe cei 10 migranți rezultă din declarația dată în faza de urmărire penală de inculpatul I.V. (care a arătat că inculpatul P.Gh. i-a preluat pe migranți de la locuința acestuia, unde au fost lăsați cu o zi înainte), în fața instanței de inculpații D.N. (care a arătat că i-a predat la o casă din satul Tisa la o persoană cunoscută de inculpatul I.V.), P.Gh. (a confirmat că i-a preluat pe migranți de lângă o casă din satul Tisa) și I.V. (acesta a arătat că i-a lăsat la barul inculpatului I.V.A.).

Apărarea formulată de inculpatul P.Gh. în sensul că înainte de comiterea faptei nu i s-a adus la cunoștință care este situația persoanelor pe care urmează a le transporta nu poate fi primită. În declarația dată la instanță inculpatul I.V. a arătat că i-a comunicat faptul că aceste persoane nu au acte, iar inculpatul P.Gh. însuși a recunoscut la instanță că înainte de a-i transporta a constatat după fizionomia acestor persoane faptul că nu au cetățenia română, iar inculpatul I.V. i-a solicitat să se grăbească cu motivarea, că la poliția de frontieră s-a realizat schimbul de personal la orele 19⁰⁰. Prin urmare, acesta a avut reprezentarea faptului că aceste persoane au trecut în mod ilegal frontiera României cu Ucraina.

Se va înlătura și apărarea inculpatului I.Gh.N. potrivit căreia înainte de a participa la transportul acestor migranți nu a avut reprezentarea faptului că urmează a fi transportate astfel de persoane, întrucât, pe de o parte, a recunoscut faptul că a presupus că acest transport este nelegal pentru că inculpatul I.V. s-a ocupat anterior cu transporturi ilegale de țigări, iar, pe de altă parte, a recunoscut faptul că a aflat pe traseu că se transportă migranți și cu toate acestea și-a continuat drumul, iar la cererea inculpatului I.V. l-a sunat pe inculpatul P.Gh. pentru a-i comunica faptul că pe traseu nu există reprezentanți ai organelor de poliție.

2.- În data de 25 august 2008 s-a constatat de către reprezentanții I.J.P.F.Maramureș faptul că în comuna Bocicioiu Mare se afla parcat autoturismul

marca „Audi A4” având număr de înmatriculare PQ-67-RST – proprietatea inculpatului M.I.. De asemenea, în apropierea stației CFR din aceeași localitate a fost depistat un grup de 8 cetățeni pakistanezi și indieni care au trecut frontiera Ucrainei cu România și încercându-se prinderea inculpatului D.N., acesta a reușit să fugă.

În acest interval de timp inculpatul I.V. a așteptat în satul Tisa să fie sunat de inculpatul D.N. pentru a-i călăuzi pe migranți urmare a înțelegerii realizate anterior între aceștia, însă în cursul aceleiași nopți inculpatul D.N. i-a comunicat faptul că a fost depistat de organele de poliție, dar a reușit să fugă.

În aceeași noapte reprezentanții I.J.P.F. Maramureș au observat la ieșirea din satul Tisa înspre satul Crăciunești autoturismul marca „Opel Vectra” având număr de înmatriculare KL-45-MNO – proprietatea inculpatului I.V.A.. În cauză însă nu s-a dovedit implicarea acestui inculpat în activitatea infracțională a inculpaților I.V. și D.N., simpla prezență a autoturismului acestui inculpat pe șosea nefiind suficientă astfel că pentru această faptă inculpatul I.V.A. urmează a fi achitat.

Această stare de fapt rezultă din procesele-verbale întocmite de I.J.P.F. Maramureș, din declarația inculpatului I.V. dată în faza de urmărire penală și în instanță, din declarațiile martorilor U.I., P.G., B.G. și declarația inculpatului D.N. dată în fața instanței (susținerile acestui din urmă inculpat în sensul că inculpatul I.V. a stat de pază în Bocicioiu Mare și la observarea organelor de poliție i-a solicitat să fugă se vor înlătura, nefiind probate cu alte mijloace de probă, nefiind constatată prezența și a acestui inculpat în comuna Bocicioiu Mare), precum și declarația dată în faza de urmărire penală de martorii J.A., N.A., R.I., S.K., S.A., A.I., S.B. și M.A. (audierea acestora în fața instanței nu a fost posibilă, aceștia fiind returnați în Ucraina).

3.- In data de 6/7 septembrie 2008 inculpații D.N., I.V. și P.Gh. s-au implicat într-un nou transport de trafic de migranți (10 pakistanezi și indieni) – ocazie cu care inculpatul I.V. a avut din nou rolul de călăuză, fiind însoțit în autoturismul său de inculpatul D.N., iar inculpatul P.Gh. a transportat migranții pe care inculpatul D.N. i-a preluat, în prealabil, de la frontiera României cu Ucraina, apoi s-au deplasat înspre județul Bistrița Năsăud unde i-au abandonat, aceste persoane fiind depistate în dimineața zilei de 7 septembrie 2008 în orașul Năsăud.

În acest sens este adresa întocmită de Poliția Năsăud, declarația inculpatului I.V. dată în faza de urmărire penală, declarațiile inculpaților P.Gh. și I.V. date în fața instanței, declarația inculpatului I.Gh.N. dată în fața instanței (acesta a recunoscut că a participat în luna septembrie 2008 la un singur transport de migranți).

În speță nu s-a probat participarea la această faptă și a inculpatului I.Gh.N., singura probă în acest sens fiind declarația dată în faza de urmărire penală de inculpatul I.V. - probă care însă nu se coroborează cu celelalte dovezi aflate la dosar astfel că pentru această faptă acest inculpat urmează a fi achitat.

4.- In data de 18/19 septembrie 2008 s-au implicat într-un nou trafic de migranți inculpații D.N., I.V., I.Gh.N. și P.Gh. (8 cetățeni pakistanezi și indieni din care 4 au fost depistați în localitatea Salva – județul Bistrița Năsăud și 4 în orașul Beclean).

Migranții au fost preluați de la frontiera României cu Ucraina de inculpatul D.N., au fost introduși în autoturismul inculpatului P.Gh. și au fost transportați în județul Bistrița Năsăud, inculpatul I.V. având din nou rolul de antemergător (în autoturismul său aflându-se și inculpații I.Gh.N. și D.N.).

În acest sens sunt procesul-verbal încheiat de Oficiul Român pentru Imigrări – Biroul pentru Imigrări Bistrița Năsăud, declarația inculpatului I.V. dată

în faza de urmărire penală, declarațiile inculpaților I.Gh.N., P.Gh. date în fața instanței.

5.- La data de 12 noiembrie 2008 au participat la ultimul transport de migranți (6 cetățeni pakistanezi) inculpații I.V., D.N., C.V., G.I. și I.Gh.N..

În acest sens inculpatul D.N. l-a contactat pe inculpatul I.V., apoi acesta din urmă a luat legătura cu inculpatul C.V., iar inculpatul C.V. i-a cerut sprijinul inculpatului G.I..

Inculpatul C.V. i-a preluat pe migranți între localitățile Rona de Sus și Rona de Jos unde au fost aduși de inculpatul D.N. și i-a transportat cu autoturismul său marca VW Passat având număr de înmatriculare AB-12-CDE până în localitatea Coștiui unde i-a predat inculpatului G.I. care i-a condus peste deal până în localitatea Ferești. Aici i-au așteptat inculpații I.V. și I.Gh.N., iar migranții au urcat în autoturismul inculpatului C.V. în timp ce inculpatul G.I. a urcat în autoturismul inculpatului I.V. în care s-a aflat și inculpatul I.Gh.N. cu intenția de a se deplasa înspre orașul Căvnic, însă au fost depistați de organele de poliție în comuna Budești. La această ultimă activitate de transport a migranților nu a participat inculpatul D.N. care i-a comunicat inculpatului I.V. faptul că are de rezolvat anumite probleme.

Pentru această activitate inculpatul G.I. a primit prin intermediul inculpatului C.V. de la inculpatul I.V. suma de 100 euro.

În acest sens sunt procesul-verbal de constatare a flagrantului, declarația inculpatului I.V. dată în faza de urmărire penală, a inculpatului I.Gh.N. la prezentarea materialului de urmărire penală, a martorilor asistenți O.M. și C.A., declarația de la instanță a inculpaților D.N., I.Gh.N., C.V., G.I., I.V..

Apărarea formulată de inculpatul C.V. în sensul că nu cunoștea care este situația migranților s-a respins raportat la declarația inculpatului G.I. dată la instanță (care a arătat că acest inculpat i-a precizat că aceste persoane nu au acte) și a inculpatului I.V. dată în fața instanței (care i-a precizat faptul că este vorba despre „niște negri”) și în faza de urmărire penală (unde a arătat că i-a precizat că este vorba despre un transport de persoane din Asia și că inculpatul D.N. organizează introducerea lor în țară din Ucraina). S-a respins și apărarea inculpatului G.I. care a arătat că i s-a spus faptul că aceste persoane nu au acte, dar credea că aceștia sunt „ciobani moldoveni”, întrucât persoanele de cetățenie română care nu au acte nu au restricții de circulație în România. Mai mult, deși pe traseul parcurs și-a dat seama că aceste persoane nu vorbesc limba română, a continuat să le călăuzească.

Faptele inculpatului D.N. astfel cum au fost ele mai sus descrise întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 (se va înlătura aplic.art. 37 lit.b C.pen., întrucât acesta a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare a cărei executare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de 3 ani prin sentința penală nr. 10/14.01.2003 a Judecătoriei Vișeu de Sus rămasă definitivă la 5 februarie 2003, fiind reabilitat de drept, or faptele din acest dosar le-a comis în perioada august-noiembrie 2008). Se va înlătura și art. 75 alin.2 C.pen. întrucât, pe de o parte, aceasta este o circumstanță agravantă judiciară, deci nu ține de încadrarea juridică a faptei, iar, pe de altă parte, nu există astfel de circumstanțe agravante care să fie reținute la individualizarea judiciară a pedepsei.

Constituirea acestui grup infracțional organizat rezultă din declarația inculpatului D.N. care a precizat în instanță faptul că în Ucraina s-a întâlnit împreună cu inculpatul I.V. cu cetățeanul ucrainean S.S. unde s-au înțeles ca alți ucrainieni să aducă migranți în România, iar cei doi inculpați să îi scoată din zona de frontieră. De asemenea, în faza de urmărire penală inculpatul I.V. a arătat că în prezența sa s-au purtat discuții între inculpatul D.N. și numitul S.S. cu privire la

modul în care trebuia organizată intrarea în țară a migranților, transportul lor peste frontieră și apoi în interiorul țării. Întotdeauna la frontieră s-a aflat inculpatul D.N. singur sau cu alte persoane trimise de el pentru a prelua migranții introduși în țară de numitul S.S. și de complicitii lui. Aceștia erau călăuziți de inculpatul D.N. (sau de alte persoane trimise de acesta) până la șosea unde i-a preluat inculpatul I.V., care s-a ocupat de transportul lor. Așadar s-a realizat o înțelegere între aceste 3 persoane, cetățeanul ucrainean S.S. având rolul de a asigura trecerea frontierei, inculpații D.N. și I.V. au avut sarcina de a-i scoate din zona de frontieră. Sunt astfel îndeplinite cerințele prev. de art. 2 lit.a din Legea nr. 39/2003.

De asemenea, faptele acestui inculpat întrunesc și elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de migranți prev. de art. 71 alin.1 din O.U.G. nr. 105/2001 cu aplic. art. 41 alin.2 C.pen. (art.37 lit.b C.pen. și art. 75 alin.2 C.pen. se vor înlătura pentru aceleași motive pentru care s-au înlăturat și în cazul infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat).

S-a respins cererea acestui inculpat de a se schimba încadrarea juridică dată acestei din urmă infracțiuni în complicitate la infracțiunea de trafic de migranți prev. de art. 26 C.pen. rap. la art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic. art. 41 alin.2 C.pen. întrucât, potrivit declarațiilor persoanelor traficate, acestea urmau să ajungă în alte state din vestul Europei, astfel că ajutorul dat în acest sens de acest inculpat (dar și de ceilalți inculpați) a constat în călăuzirea acestor persoane și organizarea de asemenea activități în scopul de a trece mai departe frontiera de stat a României și nu a constat doar în ajutorul dat ulterior altor persoane care le-au racolat și călăuzit pentru a trece fraudulos frontiera dintre Ucraina și România.

La individualizarea judiciară a pedepselor aplicate acestui inculpat tribunalul a avut în vedere gradul de pericol social al faptelor comise (dat de modalitatea în care au fost săvârșite, de numărul de acte materiale la care a participat – 5, de rolul principal pe care l-a avut în această activitate alături de inculpatul I.V.) și al acestuia (a mai suferit anterior și alte condamnări inclusiv pentru infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei chiar dacă este reabilitat și a înțeles să persevereze în activitatea infracțională).

În baza art. 33 lit.a, 34 lit.b C.pen. și a art. 35 alin.1 C.pen., inculpatul va executa pedeapsa cea mai grea – de 2 ani închisoare cu interzicerea pe 1 an a drepturilor prev. de art. 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen.

Inculpatului i s-au interzis în raport de infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat aceste drepturi, întrucât ocuparea funcțiilor la care se referă acest text legal presupune existența unui profil moral impecabil. În raport de faptele comise nu se poate considera că acesta nu este în măsură să facă aprecieri cu privire la modul în care este ales organul legiuitor și celelalte organe de stat care se alege prin vot astfel că interzicerea și a dreptului de a alege nu se justifică. Întrucât inculpatul nu s-a folosit de vreo funcție, profesie, activitate pentru a comite faptele din prezenta cauză, nu se impune a se da eficiență și prev. art. 64 lit.c C.pen.

Raportat la gravitatea, la numărul de acte materiale comise de acest inculpat și la rolul principal pe care l-a avut în aceste activități infracționale, pedeapsa se va executa în regim de detenție în condițiile prev. de art. 71, 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen. (aplicarea acestor texte legale nu și a art. 64 lit.a teza I și lit.c C.pen. se impune pentru aceleași considerente pentru care s-a aplicat și art. 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen. nu și art. 64 lit.a teza I și lit.c C.pen.).

În temeiul art. 350 C.pr.pen., se va menține starea de arest preventiv a inculpatului, iar, în baza art. 88 C.pen., se va deduce din pedeapsă perioada reținerii și a arestului preventiv (14 noiembrie 2008 la zi).

Faptele inculpatului I.V. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic.art. 9 alin.2 din Legea nr. 39/2003. Aplicarea acestui din urmă text legal se justifică întrucât acest inculpat a facilitat în faza de urmărire penală tragerea la răspundere penală a celorlalți inculpați, dând declarații sincere și detaliate în acest sens. Beneficiind de această cauză de reducere a limitelor pedepsei, se va înlătura aplic.art. 74 lit.c C.pen., această împrejurare neputând fi avută în vedere de două ori pentru a beneficia de reducerea pedepsei. Pe de altă parte, reținerea în cuprinsul rechizitoriului a art. 74 lit.c C.pen. este greșită, reținerea de circumstanțe atenuante judiciare neținând de încadrarea juridică a faptei, ci de individualizarea judiciară a pedepsei. Fapta acestui inculpat întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni pentru aceleași motive pentru care ea constituie această infracțiune și față de inculpatul D.N..

De asemenea, față de acest inculpat sunt întrunite și elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și a art. 9 alin.2 din Legea nr. 39/2003 (aplicarea acestui din urmă text legal și înlăturarea art. 74 lit.c C.pen. este necesară pentru aceleași motive pentru care acestea s-au reținut și respectiv înlăturat în raport de prima infracțiune menționată).

La individualizarea judiciară a pedepselor aplicate acestui inculpat s-au avut în vedere gradul ridicat de pericol social al faptelor comise (dat de modalitatea în care au fost săvârșite), numărul mare de acte materiale la care a participat acest inculpat (5), rolul principal pe care l-a avut alături de inculpatul D.N. în comiterea acestor fapte chiar dacă nu are antecedente penale.

În temeiul art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen., inculpatul va executa pedeapsa cea mai grea – de 1 an închisoare.

Raportat la gravitatea faptelor comise, la numărul mare de acte materiale pe care le-a săvârșit și la rolul principal avut în această activitate infracțională, inculpatul va executa pedeapsa în regim de detenție, respectiv în condițiile prev.de art. 71, 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen. (tribunalul a făcut aplicarea acestor dispoziții legale pentru aceleași motive pentru care le-a aplicat și inculpatului D.N.).

În temeiul art. 88 C.pen. se va deduce din pedeapsa aplicată perioada reținerii și a arestului preventiv (13 noiembrie 2008-18 decembrie 2008).

Se va menține până la rămânerea definitivă a sentinței măsura obligării de a nu părăsi țara luată față de acest inculpat prin decizia penală nr. 778/R/2008 a Curții de Apel Cluj (nu se impune revocarea acestei măsuri în condițiile în care temeiurile care au stat la baza luării ei nu au încetat – a fost condamnat de tribunal pentru faptele pentru care a fost arestat preventiv, apoi s-a înlocuit măsura arestării cu cea a obligării de a nu părăsi țara, iar pericolul social nu s-a diminuat după trecerea unei perioade de aproape 11 luni într-atât încât să se justifice revocarea acestei măsuri).

Faptele inculpatului I.Gh.N. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de aderare, sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 și trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art.41 alin.2 C.pen.

S-a respins cererea formulată de acest inculpat cu privire la schimbarea încadrării juridice dată infracțiunii de trafic de migranți în art. 26 C.pen. rap.la art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. pentru aceleași motive pentru care s-a respins și cererea inculpatului D.N. de a se reține în privința sa dispozițiile art. 26 C.pen. în raport de această infracțiune.

La individualizarea judiciară a pedepselor aplicate acestui inculpat s-au avut în vedere următoarele: gradul de pericol social al faptelor comise (dat de

modalitatea în care au fost comise de acest inculpat și de rolul pe care acesta l-a avut în activitățile ilicite – obiect al prezentei cauze, de numărul de acte materiale la care a participat - 3) și al acestuia (nu are antecedente penale), acest ultim element fiind avut în vedere la aplicarea față de acesta a prev.art. 74 lit.a C.pen.

În baza art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen., inculpatul va executa pedeapsa cea mai grea – de 1 an 6 luni închisoare.

Pedeapsa se va executa în regim de detenție având în vedere gradul său de participare la comiterea faptelor (a participat la 3 acte materiale, l-a ajutat pe inculpatul I.V. care a avut rolul de antemergător). Aplicarea art. 71, art. 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen. (nu și a art. 71, 64 lit.a teza I și lit.c C.pen.) se justifică pentru aceleași considerente pentru care aceste texte legale s-au aplicat față de inculpații D.N. și I.V..

În temeiul art. 350 C.pr.pen., s-a menținut starea de arest a inculpatului, iar, în baza art. 88 C.pen., s-a dedus din pedeapsă perioada reținerii și a arestului preventiv (13 noiembrie 2008 la zi).

Nefiind dovedită participarea acestui inculpat la faptele din 6/7 septembrie 2008 (astfel cum acest aspect a fost precizat anterior), singura probă în acest sens fiind declarația dată în faza de urmărire penală de inculpatul I.V. care nu se coroborează cu alte probe aflate la dosar, se va dispune cu privire la această faptă achitarea inculpatului pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001, în temeiul art. 10 lit.c C.pr.pen.

Faptele inculpatului P.Gh. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de aderare, sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 și de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. În raport de aceste infracțiuni se va înlătura aplic.art.75 alin.2 C.pen. întrucât, pe de o parte, în mod greșit s-a reținut în actul de sesizare a instanței acest text legal în condițiile în care reținerea de circumstanțe agravante judiciare nu ține de încadrarea juridică a faptei, ci de individualizarea judiciară a pedepsei, iar, pe de altă parte, nu există asemenea circumstanțe agravante care să poată fi reținute cu acest prilej (al individualizării pedepselor aplicate).

Cererea inculpatului P.Gh. de a se reține în ceea ce privește infracțiunea de trafic de migranți prev.art. 26 C.pen. s-a respins pentru aceleași considerente pentru care s-a respins și cererea formulată în același sens de inculpatul D.N..

La stabilirea cuantumului pedepselor aplicate inculpatului s-au avut în vedere gradul de pericol social al faptelor comise (dat de modalitatea în care au fost săvârșite, de rolul pe care l-a avut acest inculpat în comiterea lor – a transportat în mod efectiv migranții, de numărul de acte materiale la care a participat – 3) și al acestuia (nu are antecedente penale). Acest din urmă element a fost avut în vedere la reținerea pentru ambele infracțiuni a prev.art. 74 lit.a C.pen.

În temeiul art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen., inculpatul va executa pedeapsa cea mai grea – de 1 an 6 luni închisoare.

S-a dispus executarea pedepsei în regim de detenție având în vedere gravitatea faptelor comise (dată de gradul de contribuție la comiterea lor – inculpatul a transportat în mod efectiv migranții și de numărul de acte materiale la care a participat), respectiv în condițiile prev.de art. 71, 64 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen. (la aplicarea acestor texte legale nu și a art. 71, 64 lit.a teza I și lit.c C.pen. s-au avut în vedere aceleași considerente ca și în cazul inculpaților D.N., I.V. și I.Gh.N.).

În baza art. 350 C.proc.pen. s-a menținut starea de arest a inculpatului, iar, în temeiul art. 88 C.pen., s-a dedus din pedeapsă perioada reținerii și a arestului preventiv (14 noiembrie 2008 la zi).

Faptele inculpatului I.V.A. constituie infracțiunile de sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 și trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 (se va înlătura aplic.art. 75 alin.2 C.pen. pentru aceleași motive pentru care acest text legal s-a înlăturat și față de inculpatul P.Gh.).

La individualizarea judiciară a pedepselor aplicate acestui inculpat s-au avut în vedere gradul de contribuție al acestuia la comiterea faptelor, numărul de acte materiale la care a participat (unul) și lipsa de antecedente penale (acest ultim element atrage aplicarea prev.art. 74 lit.a C.pen.).

În temeiul art. 33 lit.a C.pen. și art. 34 lit.b C.pen., s-a stabilit executarea pedepsei mai severe, cea mai grea – de 4 luni închisoare.

Raportat la gradul de participare al inculpatului la comiterea faptelor – obiect al prezentei cauze (a comis un singur act material), tribunalul apreciază că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea ei efectivă și văzând și faptul că sunt îndeplinite și celelalte cerințe prev.de art. 81 C.pen., s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultante aplicate acestui inculpat pe un termen de încercare de 2 ani 4 luni.

Inculpatul a fost reținut o perioadă de 24 ore (13 noiembrie 2008 – 14 noiembrie 2008) astfel că tribunalul va lua act de această împrejurare.

Întrucât nu s-a dovedit participarea acestui inculpat la comiterea faptelor din data de 25 august 2008 astfel cum acest aspect a fost anterior precizat, simpla prezență a autoturismului inculpatului la ieșirea din satul Tisa înspre Crăciunești nefiind suficientă, neexistând și alte probe din care să rezulte implicarea sa în această activitate infracțională, s-a dispus cu privire la această faptă achitarea sa, respectiv pentru infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 după schimbarea încadrării juridice prin înlăturarea art. 75 alin.2 C.pen., în temeiul art. 10 lit.c C.pr.pen. Art. 75 alin.2 C.pen. s-a înlăturat pentru aceleași considerente pentru care s-a înlăturat și în cazul inculpaților D.N. și P.Gh.

Faptele inculpaților C.V. și G.I. întrunesc elementele constitutive ale câte unei infracțiuni de sprijinire a unui grup infracțional organizat prev.de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 față de fiecare inculpat și ale câte unei infracțiuni de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 față de fiecare inculpat. S-a înlăturat aplic.art. 41 alin.2 C.pen. cu privire la a doua infracțiune întrucât cei doi inculpați au participat fiecare la câte un act material astfel că încadrarea juridică reținută în rechizitoriu este greșită.

S-a respins cererea acestor inculpați de schimbare a încadrării juridice dată faptelor din infracțiunea de trafic de migranți prev.de art. 71 alin.1 din OUG nr. 105/2001 cu aplic.art. 41 alin.2 C.pen. și art. 74 alin.1 lit.c C.pen. în infracțiunea de tănuire prev.de art. 221 C.pen. Chiar dacă nu a existat cu ei o înțelegere anterioară trecerii frontierei dintre Ucraina și România a migranților, ajutorul a fost dat de aceștia și în vederea trecerii mai departe a frontierei României pentru a ajunge în vestul Europei, constituind astfel latura obiectivă a infracțiunii de trafic de migranți.

La stabilirea cuantumului pedepselor aplicate acestora instanța a avut în vedere numărul de acte materiale la care au participat (la câte un act material fiecare), modalitatea de comitere a faptelor, lipsa de antecedente penale (inculpatul G.I. nu a mai fost condamnat anterior, iar inculpatul C.V., deși a mai fost condamnat prin sentința penală nr. 237/31.05.1999 a Judecătoriei Sighetu Marmăției la pedeapsa de 850.000 lei amendă pentru o infracțiunea la legea circulației, este reabilitat de drept) și atitudinea sinceră avută în fața instanței. Aceste ultime două elemente au fost avute în vedere la aplicarea art. 74 lit.a,c C.pen.

În temeiul art. 33 lit.a și 34 lit.b C.pen., s-a stabilit executarea pedepsei mai severe de fiecare inculpat cea de 4 luni închisoare.

Văzând faptul că fiecare inculpat a participat doar la câte un act material, tribunalul a apreciat că scopul pedepselor aplicate celor doi inculpați poate fi atins și fără executarea lor efectivă și întrucât și celelalte condiții prev.de art. 81 C.pen. au fost îndeplinite, s-a dat eficiență acestui text legal față de fiecare dintre acești doi inculpați.

Întrucât s-a dovedit în mod cert obținerea din activitatea de trafic de migranți doar a sumelor de 100 euro de către inculpatul P.Gh., de 400 euro de către inculpatul I.V. și de 100 euro de inculpatul G.I., s-a dispus confiscarea de la acești inculpați a contravalorii în lei de la data plății a acestor sume. Obținerea de către inculpatul P.Gh. a sumei de 100 euro pentru transportul efectuat în data de 17 august 2008 rezultă din declarația acestuia dată în fața instanței și din cea dată la instanță de inculpatul I.V.. Inculpatul I.V. a recunoscut în faza de cercetare judecătorească faptul că a primit pentru toate activitățile sale suma totală de 300-400 euro, iar faptul că inculpatul G.I. a beneficiat de suma de 100 euro rezultă din declarațiile martorilor O.M., C.A. (care au confirmat faptul că s-a găsit asupra acestuia această sumă) și din declarațiile de la instanță ale inculpaților I.V. și G.I.

Tribunalul a dispus ridicarea măsurii sechestrului asigurator aplicată asupra autoturismului marca „Volskwagen Passat” cu număr de înmatriculare AB-12-CDE (proprietatea inculpatului C.V.) și a autoturismului marca „Audi A4” cu număr de înmatriculare FG-34-HIJ (proprietatea inculpatului I.V.) întrucât această măsură și valoarea acestor bunuri este vădit disproporționată în raport de faptele comise și de urmările produse (de veniturile dovedite ca fiind astfel obținute). Art.13 alin.1 din Legea nr. 39/2003 (care se referă la infracțiunea prev.de art. 7 deci și la cele de la alin.3) face trimitere la art. 118 C.pen. astfel că acesta este aplicabil în cauză.

În temeiul art. 91³ alin.7 C.pr.pen., s-a arhivat la sediul tribunalului după rămânerea definitivă a sentinței a CD-ului nr. 43/30-DVD-ROM marca Verbatim și a CD-ului nr.44/31-CD-ROM cu aceeași marcă înregistrate la poz.nr. 13/2008 în registrul privind evidența CD-urilor al acestei instanțe.

În temeiul art. 191 alin.1,2 C.pr.pen., inculpații D.N., I.V. și P.Gh. au fost obligați la plata către stat a sumei de câte 3.045 lei cu titlu de cheltuieli judiciare din care suma de 3.000 lei reprezintă cheltuielile de urmărire penală, cu același titlu inculpații C.V. și G.I. să plătească statului suma de câte 1.045 lei din care suma de 1.000 lei reprezintă cheltuielile de urmărire penală, iar inculpatul I.Gh.N. să achite statului suma de 3.035 lei – cheltuieli judiciare din care 3.000 lei constituie cheltuielile de urmărire penală, iar inculpatul I.V.A. să achite suma de 3.025 lei la stat din care 3.000 lei reprezintă cheltuielile de urmărire penală.

În baza art. 192 alin.3 C.pr.pen., restul cheltuielilor judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

S-a dispus plata în avans din fondurile Ministerului Justiției a onorariilor avocaților desemnați din oficiu în faza de urmărire penală în cuantumurile indicate în dispozitivul sentinței.

S-au achitat din fondurile Ministerului Justiției onorariile traducătorilor precum și contravaloarea transportului acestora.

Împotriva soluției instanței de fond, au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș, precum și inculpații I.V., D.N., I.V.A., I.Gh.N. și P.Gh..

Prin motivele scrise și orale, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș a solicitat admiterea acestuia și înlăturarea motivelor de nelegalitate și netemeinicie a sentinței. În concret, s-a arătat că, primul motiv de nelegalitate se referă la pedepsele aplicate inculpaților D.N., I.V., I.V.A., C.V. și G.I. pentru comiterea infracțiunii prev. de art.7 alin.1 din

Legea 39/2003, aceea de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat în scopul săvârșirii infracțiunii de trafic de migranți. Un alt motiv de nelegalitate al hotărârii instanței de fond se referă la achitarea inculpaților I.Gh.N. și I.V.A. fiecare pentru câte un act material al infracțiunii de trafic de migranți în formă continuată, primul pentru cel din 6/7 septembrie 2008, iar secundul pentru cel din 25 august 2008. Mai mult, în privința inculpatului I.V.A., instanța de fond a omis să deducă din pedeapsa rezultantă reținerea de 24 de ore, constatând doar că această măsură a fost luată față de inculpat.

O altă critică a Parchetului vizează netemeinicia pedepselor aplicate inculpaților D.N., I.V., I.Gh.N. și P.Gh., susținându-se că aceștia reprezintă nucleul românesc al grupului infracțional organizat, reușind să-și coordoneze acțiunile și împreună cu membrii ucrainieni ai acestuia, să introducă în România din Ucraina, în perioada august-noiembrie 2008, 42 de persoane de cetățenie pakistaneză și indiană.

Inculpatul I.V., prin apărătorul ales, a solicitat desființarea sentinței instanței de fond și pronunțând o nouă hotărâre, să se dispună schimbarea încadrării juridice a faptei prev. de art.71 din OUG 105/2001 cu art. 41 alin.2 C.pen., aceea de trafic de migranți, în infracțiunea de tănuire prev. de art.221 C.pen., dispunându-se suspendarea condiționată a executării pedepsei sau suspendarea sub supraveghere prev. de art.81 sau 86 ind.1 C.pen., iar în privința infracțiunii prev. de art.7 alin.1 din Legea 39/2003, apreciază că aceasta subzistă în sarcina clientului său dar în modalitatea aderării acestuia la grupul infracțional organizat. Susține de asemenea, că inculpatul I.V. este cercetat într-un alt dosar al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș, însă nu a fost pus încă sub învinuire, astfel că nu se impune aplicarea unor pedepse mai aspre față de clientul său.

Inculpatul D.N., prin apărătorul său, a solicitat să se constate că scopul pedepsei a fost atins prin privarea de libertate ce a avut loc până în prezent, apreciind că reeducarea acestuia este suficientă prin aplicarea unei sancțiuni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În esență, se solicită achitarea inculpatului de sub învinuirea comiterii ambelor infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată, nefiind realizată latura obiectivă a acestora conform art.10 lit.d și art.11 pct.2 lit.a C.proc.pen.

Referitor la apelul declarat de inculpatul I.V.A., apărătorul acestuia a solicitat achitarea de sub învinuirea adusă prin rechizitoriul Parchetului în privința ambelor infracțiuni, în baza art.10 lit.c și art.11 pct.2 lit.a C.proc.pen., întrucât nu el este autorul acestora. Învederează faptul că deja clientul său a fost achitat pentru actul material al infracțiunii de trafic de migranți din data de 25 august 2008, impunându-se astfel achitarea și pentru cel din 18 august 2008 și pentru infracțiunea vizată de art.7 alin 1 din Legea 39/2003. Susține că atât probele scrise cât și cele testimoniale, martorii Guban Tiberiu și Neneștean Mihai infirmă acuzele organelor de urmărire penală.

Prin motivele scrise și orale, apărătorul ales al inculpatului I.Gh.N. a solicitat admiterea căii de atac promovate și în principal trimiterea dosarului spre rejudecare Tribunalului Maramureș, hotărârea fiind lovită de nulitate, întrucât în cauză nu s-a făcut aplicarea art.327 al.3 C.proc.pen., respectiv martorii cetățeni străini nemaiputând fi audiați în mod nemijlocit în fața magistratului, acesta a menționat că „la pronunțarea soluției, se vor avea în vedere aceste declarații”, omițând însă să dea citire acestora în ședință publică și să învedereze că le va avea în vedere la deliberare. În subsidiar, a apreciat că se impune achitarea inculpatului pentru infracțiunea vizată de art.7 al.1 din Legea 39/2003 în baza art. 11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a C.proc.pen., întrucât fapta nu există. Referitor la infracțiunea de trafic de migranți, susține că se impune schimbarea încadrării juridice în

complicitate morală mijlocită la această faptă prev. de art.26 C.pen. rap. la art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art. 41 alin.2 C.pen. și de asemenea se justifică reținerea circumstanțelor atenuante vizate de art. 74 lit.c C.pen. și 76, dispunându-se totodată suspendarea condiționată a executării pedepsei. În esență, soluția de achitare pe inexistența faptei prev. de art. 7 din Legea 39/2003 se justifică prin faptul că nu a existat un grup infracțional organizat, acesta nu a fost ierarhizat, ci din contră, a avut un caracter ocazional, cu legături întâmplătoare între inculpați, ceea ce exclude aplicarea acestui text.

Cât privește complicitatea la trafic de migranți, se susține că aceasta ar corespunde unei încadrări juridice judicioase deoarece în speță racolarea, călăuzirea și trecerea frauduloasă a frontierei erau consumate deja, activitatea inculpaților din această cauză fiind ulterioară și circumscrisă de fiecare dată, fără excepție, teritoriului național, ceea ce exclude calitatea de autor al infracțiunii de trafic de migranți. Apreciază că se justifică aplicarea unor sancțiuni mai blânde cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă se va trece peste apărările formulate în principal și subsidiar, întrucât este absolvent al facultății de silvicultură, are familie și există garanții de reinsertie socială imediată. Consideră că se poate înlocui măsura arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara.

Prin motivele scrise și orale, apărătorul inculpatului P.Gh. a solicitat achitarea acestuia de sub învinuirea comiterii infracțiunii prev. de art. 7 alin.1 din Legea 39/2003 în baza art. 10 lit.a și art.11 pct.2 lit.a C.proc.pen. întrucât fapta nu există, iar în privința infracțiunii de trafic de migranți se apreciază că se impune achitarea în baza art.10 lit.c rap. la art.11 pct.2 lit.a C.proc.pen., întrucât nu el este autorul acesteia. Dacă se va trece peste această apărare, se cere a se aplica disp. art.81 C.pen., respectiv suspendarea condiționată a executării pedepsei. În final, a solicitat aplicarea unei pedepse egală ca durată cu măsura arestului preventiv, suportat până în prezent, dispunându-se punerea de îndată în libertate.

Curtea examinând apelurile declarate, prin prisma motivelor invocate, ajunge la următoarele constatări:

Cu privire la apelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș:

Conform art.1 din C.proc.pen. român, scopul procesului penal îl constituie constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept, la apărarea persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor precum și la educarea cetățenilor în spiritul legii.

Pentru aceasta, procesul penal se desfășoară atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecății, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

În desfășurarea procesului penal trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului.

Legea obligă organele de urmărire penală și instanțele de judecată să aibă rol activ și pe întreg cursul procesului penal să respecte dreptul de apărare garantat de stat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți, în procesul penal.

Orice persoană, bucurându-se de prezumția de nevinovăție, este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale, printr-o hotărâre penală definitivă. Învinuitul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție și nu este obligat să-și dovedească nevinovăția.

Vinovăția nu se poate stabili decât în cadrul juridic procesual penal, cu probe, sarcina administrării acestora revenind organului de urmărire penală și instanței judecătorești.

Probele trebuie să fie concludente și utile, ceea ce presupune, necesitatea de a fi credibile, apte să creeze măcar presupunerea rezonabilă că ceea ce probează corespunde adevărului.

Raportând conținutul apelului Parchetului, motivele invocate, la actele și probele din dosar, la modul de administrare, prin prisma principiilor procesual-penale enumerate și **dând o nouă interpretare întregului material probator al cauzei**, în baza efectului devolutiv al căii de atac, Curtea apreciază că acesta este fondat pentru următoarele argumente:

Ca o problemă prealabilă, care chiar dacă nu a fost invocată ca excepție de niciuna dintre părți, este necesar a fi supusă analizei din oficiu de către Curte. În fața Tribunalului Maramureș, inculpatul D.N., la toate termenele de judecată a avut asigurat un traducător autorizat de limbă ucraineană, ulterior în fața instanței de apel la termenele din 18 noiembrie 2009 și 16 decembrie 2009 a arătat că nu se impune prezența acestuia întrucât cunoaște foarte bine limba română. Această poziție a fost adoptată de inculpat și cu ocazia soluționării recursurilor promovate împotriva măsurilor preventive luate față de acesta și a cererilor de liberare sub control judiciar (dec.pen. nr.440/07.07.2009, 464/28.07.2009, 528/01.09.2009 ale Curții de Apel Cluj). Atitudinea inculpatului de a refuza desemnarea unui traducător autorizat de limbă ucraineană în fața instanței de apel este justificată de faptul că acesta s-a născut în România și a urmat cursurile școlare în limba română, așa cum rezultă din încheierea penală fără număr din 11 decembrie 2008 a primei instanțe.

În fața Curții, toți inculpații s-au prevalat de disp. art.70 C.proc.pen.. Deși art.6 paragraf 2 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului nu prevede, în mod expres, dreptul la tăcere și dreptul de a nu contribui la propria acuzare, CEDO s-a pronunțat în sensul că acestea reprezintă reguli general recunoscute și acceptate pe plan internațional care stau la baza noțiunii de proces echitabil.

Curtea Europeană a admis însă că „dreptul la tăcere nu este un drept absolut și că, în situațiile în care probele de vinovăție sunt evidente, judecătorul poate reține unele consecințe defavorabile din tăcerea acuzatului, fără să fie afectat caracterul echitabil al procesului și prezumția de nevinovăție” (cauza Saunders contra Regatului Unit 17 decembrie 1996).

Având în vedere modificările aduse codului de procedură penală prin Legea 356/2006, nemaifiind posibilă trimiterea cauzei pentru rejudecare instanței de fond pentru efectuarea cercetării judecătorești și ținând cont de efectul devolutiv al apelului ce permite o nouă judecată, conform art. 345 C.proc.pen., Curtea, văzând conținutul adreselor de la dosar din care rezultă că toți martorii din prezenta cauză au părăsit centrul de cazare și proceduri pentru solicitanții de azil Maramureș din data de 15 martie 2009, a făcut aplicarea disp.art.327 alin.3 C.proc.pen., constatând imposibilitatea obiectivă a ascultării acestora. În ședința publică din 16 decembrie 2009 s-a dat citire tuturor depozițiilor martorilor audiați în cursul urmăririi penale, urmând a se ține seama de ele la judecarea cauzei.

Apărătorii inculpaților au arătat că în privința a 8 martori cetățeni străini s-a apelat la serviciile unui traducător de limbă hindi (neautorizat) în persoana numitei P.C., ceea ce duce la invalidarea acestor mijloace de probă, conform art.64 alin. 2 C.proc.pen. (martorii N.H., F.S., Q.E., S.Q., G.H., N.W. audiați cu privire la actul material de trafic de migranți din 12 noiembrie 2008; martorii A.I. și S.M. ascultați cu privire la actul material de trafic de migranți din noaptea de 18/19 septembrie 2008). Organele de urmărire penală au recurs la folosirea unui

traducător neautorizat de limbă hindi, întâmpinând dificultăți în găsirea unei persoane cu competență în acest domeniu așa cum prevede art.128 C.proc.pen. Imposibilitatea utilizării unui interpret autorizat de limbă hindi a fost constatată și de Tribunalul Maramureș, așa cum rezultă din nota telefonică din 22 iunie 2009 atașată dosarului, care statuează că din 13 traducători atestați legal, niciunul nu poate presta activitate în acest domeniu, fie fiind plecați din țară, fie nu mai au numere valabile de telefon sau sunt angrenați în alte munci. De remarcat este faptul că la data de 22 iunie 2009, chiar dacă ar fi fost prezent interpretul autorizat, nu s-ar fi putut audia martorii cetățeni străini întrucât aceștia au părăsit țara la începutul anului 2009, așa cum rezultă din mandatele de aducere ce nu au putut fi executate de către organele de poliție.

Pe cale de consecință, cele 8 declarații din faza de urmărire penală, mai sus arătate, ale martorilor cetățeni străini pakistanezi și indieni, vor avea **valoarea probatorie a unor indicii** în privința comiterii faptelor de către inculpații din prezenta cauză, ele fiind invalidate ca mijloace de probă reglementate de art.64 C.proc.pen.. În schimb, celelalte declarații ale martorilor citite la Curtea de Apel la 16 decembrie 2009, luate în faza de urmărire penală în prezența unui traducător autorizat de limba engleză (martorii M.Z., J.S., V.S., J.S., S.S., B.S., S.H., J.J., A.M., P.S. în privința actelor materiale de trafic de migranți din luna august 2008; martorii R.I., J.A., S.B., N.A., S.A., M.A., A.I., S.K. pentru actele materiale de trafic de migranți din luna august 2008) vor fi avute în vedere de instanța de apel la pronunțarea soluției în măsura coroborării lor cu alte probe și mijloace de probă, întrucât acești martori au arătat că înțeleg și vorbesc limba engleză.

Analizând sentința Tribunalului Maramureș, Curtea constată că aceasta, sub aspectul laturii penale a cauzei, este atât nelegală, cât și netemeinică.

Un prim aspect de nelegalitate îl reprezintă pedepsele aplicate inculpaților D.N., I.V., I.V.A., C.V. și G.I. pentru infracțiunea vizată de art.7 alin.1 din Legea 39/2003. Astfel, pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată inculpatului **D.N.** pentru fapta incriminată de art.7 alin.1 din Legea 39/2003 este nelegală, întrucât potrivit acestui text, infracțiunea se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani, iar conform alin.2 al aceluiași articol, pedeapsa pentru fapta prevăzută la aliniatul 1 nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru fapta cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat, respectiv infracțiunea de trafic de migranți prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001, care este pedepsită cu închisoare de la 2 la 7 ani. În consecință, în absența reținerii unor circumstanțe atenuante, Tribunalul trebuia să aplice inculpatului D.N. o pedeapsă cuprinsă între minimul special prevăzut de art.7 alin.1 din Legea 39/2003 și maximul special prev. de art. 71 alin.1 din OUG 105/2001, respectiv între 5 și 7 ani închisoare.

În privința inculpatului **I.V.**, se constată că pedeapsa de 1 an închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 7 alin.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplicarea art.9 alin.2 din Legea 39/2003 este nelegală întrucât potrivit art.7 alin.1 din Legea 39/2003, această faptă se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani, iar potrivit art.9 alin.2 din același act normativ, persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute la art.7 alin.1 sau 3, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege, în speță de la 2 ani și 6 luni la 10 ani închisoare.

De asemenea, potrivit art. 7 alin.2 din Legea 39/2003, pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin.1 al art.7 nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat, respectiv cea de trafic de migranți, pedepsită cu închisoare de la 2 la 7 ani. Astfel, Tribunalul trebuia să aplice inculpatului I.V. o pedeapsă cuprinsă între 2 ani și 6 luni închisoare și maximul special prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001, între 2 ani și 6 luni și 7 ani închisoare.

Referitor la inculpații **I.V.A., C.V. și G.I.**, se constată că pedepsele de câte 4 luni închisoare aplicate pentru comiterea infracțiunii prev. de art.7 alin.1 din Legea 39/2003 cu aplicarea art.74 lit.a C.pen. pentru inculpatul I.V.A. și art.74 lit. a și c C.pen. pentru inculpații C.V. și G.I. coroborat cu art.76 lit.d C.pen., sunt de asemenea nelegale, întrucât potrivit art.7 alin.1 din Legea 39/2003, această faptă se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani, iar potrivit art.76 lit.b C.pen. „când minimul special al pedepsei închisorii este de 5 ani sau mai mare, pedeapsa se coboară sub minimul special, dar nu mai jos de un an”.

Potrivit art.7 alin.2 din Legea 39/2003, pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin.1 al art.7 nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat, respectiv cea de trafic de migranți, pedepsită cu închisoare de la 2 la 7 ani. Așa fiind, Tribunalul trebuia să aplice inculpaților I.V.A., C.V. și G.I. câte o pedeapsă cuprinsă între 1 an și maximul special prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001, respectiv 7 ani închisoare.

Un alt motiv de nelegalitate al sentinței Tribunalului vizează achitarea inculpaților I.Gh.N. și I.V.A. pentru câte un act material, component al infracțiunii continuate de trafic de migranți prev. de art. 71 alin.1 din OUG nr.105/2001 cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen., respectiv primul inculpat pentru cel din 6/7 septembrie 2008, iar secundul pentru cel din 25 august 2008.

De reținut că prin rechizitoriul Parchetului, ambii inculpați au fost trimiși în judecată pentru infracțiunea de trafic de migranți în formă continuată, stabilindu-se că inculpatul I.Gh.N. a participat la 4 acte materiale (18 august 2008, 6/7 septembrie 2008, 18/19 septembrie 2008 și 12 noiembrie 2008), iar inculpatul I.V.A. la 2 acte materiale (18 și 25 august 2008). Nelegalitatea hotărârii rezidă din împrejurarea că Tribunalul a dispus atât condamnarea inculpatului I.Gh.N. pentru infracțiunea de trafic de migranți prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art. 41 alin.2 C.pen., cât și achitarea acestuia pentru aceeași faptă în baza art 10 lit.c și art.11 pct.2 lit.a C.proc.pen., referindu-se la actul material din 6/7 septembrie 2008. Sentința este nelegală sub aspectul achitării inculpatului pentru fapta de mai sus, întrucât magistratul trebuia doar să constate în cuprinsul hotărârii că inculpatul nu a participat la comiterea vreunui dintre actele materiale care fac parte din conținutul infracțiunii de trafic de migranți în formă continuată.

În privința inculpatului I.V.A., se reține că instanța de fond, după ce a dispus condamnarea sa la 4 luni închisoare pentru infracțiunea de trafic de migranți prev. de art. 71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art.74 lit. a și art.76 lit.d C.pen., după schimbarea încadrării juridice a faptei din art.71 alin.1 din OUG105/2001 cu aplicarea art.75 alin.2 C.pen., omițând aplicarea art. 41 alin.2 C.pen., prin aceeași hotărâre a dispus achitarea acestuia pentru infracțiunea de trafic de migranți prev. de art. 71 alin.1 din OUG 105/2001, (fapta din 25 august 2008), în baza art.10 lit.c și art.11 pct.2 lit.a.

În aceste condiții, achitarea inculpatului este nelegală, întrucât acesta a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 prin schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de trafic de migranți prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art. 75 alin.2 C.pen., omițând aplicarea disp. art. 41 alin.2 C.pen., text avut în vedere de procuror la trimiterea în judecată și totodată înlăturând disp. art. 41 alin.2 C.pen.. Așa fiind, în sarcina inculpatului reținându-se doar o singură infracțiune de trafic de migranți compusă dintr-un singur act material, pentru care a și fost condamnat, Tribunalul nu putea să dispună achitarea acestuia pentru actul material al infracțiunii de trafic de migranți din 25 august 2008, întrucât schimbarea încadrării juridice s-a făcut prin înlăturarea art.41 alin.2 C.pen., iar nu din infracțiunea de trafic de migranți în formă continuată prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art.41 alin.2

C.pen. în infracțiunile de trafic de migranți prev. de art. 71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art. 33 lit.a C.pen., circumstanțe în care instanța ar fi putut dispune achitarea pentru una dintre infracțiunile concurente.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș din 8 decembrie 2008, inculpații au fost trimiși în judecată prin reținerea unor circumstanțe agravante – art.75 alin.2 C.pen. (D.N., P.Gh., I.V.A.) sau atenuante – art. 74 alin.1 lit.c C.pen. (I.V., C.V. și G.I.).

În mod nelegal, însă, Tribunalul Maramureș a caracterizat înlăturarea circumstanțelor agravante, a stării de recidivă postexecutorie, sau reținerea celor atenuante ca o schimbare a încadrării juridice, făcând aplicarea art. 334 C.proc.pen..

Din chiar conținutul art.72 C.pen. rezultă că existența unor împrejurări care atenuază răspunderea penală constituie unul dintre criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală sunt situate în cadrul capitolului intitulat „individualizarea pedepselor” care cuprinde și art.74 și 75 C.pen..

În consecință, atât prin locul situării textelor în partea generală a codului penal, cât și prin definiția și efectele lor, **circumstanțele atenuante și agravante sunt legate de individualizarea pedepsei, iar nu de încadrarea juridică a faptei.** Prin urmare, aceste nelegalități vor fi rezolvate de către Curte cu ocazia soluționării pe fond a apelului Parchetului.

Cu privire la apelul inculpatului D.N. :

Probele scrise și testimoniale ale dosarului confirmă că inculpații D.N., I.V., I.Gh.N. sunt consăteni, domiciliind în Valea Vișeuului, localități de frontieră, situate în zona de graniță a României cu Ucraina. Între inculpații I.V. și I.Gh.N. există chiar și relații de rudenie. În luna august 2008, inculpatul D.N., împreună cu cetățeanul ucrainean S.S. – despre care autoritățile ucrainiene au comunicat că este implicat activ în organizarea traficului cu migranți ilegali pe teritoriul României, au inițiat un grup infracțional organizat, în scopul comiterii faptei de trafic de migranți în formă continuată. În acest sens, s-au stabilit contacte și înțelegeri repetate între inculpatul D.N. și S.S., planificându-se amănunțit modul de operare. În scopul constituirii grupului infracțional, inculpatul D.N. i-a contactat pe inculpații I.V., I.Gh.N., P.Gh. și I.V.A.. Acestora li s-a prezentat perspectiva obținerii unor câștiguri bănești ca urmare a constituirii grupului organizat în scopul menționat. Probațiunea dosarului a reliefat că unii inculpați au cooptat pe parcurs și pe ceilalți inculpați, realizând împreună acte repetate de traficare.

S-a dovedit în afara oricărui dubiu că inculpații din dosar au constituit grupul infracțional organizat, activitatea sa fiind caracterizată prin durată în timp, respectiv pe perioada august-noiembrie 2008, prin realizarea unui scop infracțional comun – traficul ilegal de migranți - , respectându-se și același mod de acțiune – procedeu de intrare în țară a migranților, transportul acestora peste frontieră și după aceea în interiorul țării, reprezentarea avută de inculpați fiind clară de la început în sensul comiterii frecvente, continue, a cât mai multor acte materiale de trafic de migranți.

Vinovăția inculpatului D.N. este pusă în evidență chiar prin propria sa recunoaștere de la filele 109, 273 și 398 dosar instanță vol.I, cu ocazia soluționării mai multor cereri de liberare provizorie sub control judiciar, când fără a fi constrâns moral, acesta declară :”recunosc acum toate faptele care se rețin în sarcina mea prin rechizitoriu și nu doar pe acelea pe care le-am recunoscut cu

ocazia menținerii arestării preventive”. Recunoașterea inculpatului D.N. se coroborează perfect cu susținerile inculpatului I.V., care în declarația de la filele 229, 234 de la u.p. și din fața instanței de judecată (fila 364) arată că își menține integral atât cele afirmate în fața procurorului cât și declarațiile din fața magistratului de la instanța de fond, în legătură cu care precizează : **„declar că D.N., pe care îl cunosc de mai mult timp, este inițiatorul constituirii grupului infracțional în care ne-am implicat atât eu, cât și ceilalți, fie de la început, fie pe parcurs.** D.N. mi-a spus că rolul meu trebuie să fie acela de călăuză, adică să mă deplasez la volanul autoturismului meu în fața celor care realizau transportul propriu zis al persoanelor aduse ilegal în România din Ucraina, după ce îi preluau din frontieră și îi îmbarcau în mașinile lor. De fiecare dată a venit și D.N. cu mine în mașina mea, realizând amândoi călăuzirea celor care efectuau transportul efectiv în spatele nostru. Tot D.N. mi-a spus că va trebui să țin în permanență legătura telefonic cu șoferii autoturismelor care veneau în spate și care transportau migranții, pentru a le putea comunica starea traseului și dacă există poliție pe drum. D.N. a vorbit de pe telefonul meu atunci când nu avea credit, ținând legătura cu transportatorii din spate, dar a vorbit de asemenea și de pe telefonul lui. **Cu privire la persoanele care s-au implicat în calitate de transportatori, arăt că acestea au fost racolate și aduse în afacere de D.N. sau de mine, după caz, fiind vorba despre ceilalți coinculpați din dosar.** Precizez că D.N. mi-a promis că îmi plătește de fiecare dată suma de 100 euro pentru fiecare dintre persoanele traficate. Știu că D.N. era plătit la rândul său de către ucrainenii care organizau de cealaltă parte a Tisei, traficul de migranți și îi tranzitau pe aceștia peste frontieră, ilegal, în România. Chiar D.N. mi-a spus acest lucru.” Inculpatul I.V., în aceeași declarație face precizări despre existența și componența grupului infracțional organizat, învederând că: „îl recunosc pe S.S., este cetățean ucrainean, fiind implicat în traficul de migranți din Ucraina în România. D.N. îl cunoaște de mai mult timp și prin intermediul lui l-am cunoscut și eu. Știu că este organizatorul acestei activități și în prezența mea s-au purtat discuții între el și D.N. privitoare la modul în care trebuia organizată activitatea de intrare în țară a migranților, transportul acestora peste frontieră și după aceea în interiorul țării. Știu însă că întotdeauna în frontieră s-a aflat D.N. singur sau cu alte persoane, ori acestea fără el uneori, fiind trimise de el să preia, potrivit planului, grupurile de migranți care erau introduse din Ucraina de S.S. și complicii lui. De regulă, migranții erau luați din frontieră și călăuziți de D.N. pe jos până la șosea, de unde erau preluați de către noi, cei care ne ocupam cu transportul lor.” Așa fiind, recunoașterea integrală a celor 5 acte materiale de trafic de migranți, cât și a infracțiunii vizate de art.7 alin.1 din Legea 39/2003 a inculpatului D.N. este pusă în evidență și de atitudinea sinceră a inculpatului I.V., care reliefează în detaliu existența grupului, organizarea acestuia, modul de operare, rolurile fiecăruia și participarea tuturor inculpaților la activitatea infracțională.

Pentru a conchide, în privința vinovăției inculpatului D.N., este de remarcat că, din verificarea probatoriului administrat, s-a stabilit că în accepțiunea textului incriminator art.7 alin.1 din Legea 39/2003, grupul infracțional organizat există în cauză cu o anumită durată în timp –august-noiembrie 2008 (inițiatorul și conducătorul fiind inculpatul D.N.), inculpații (3 sau mai multe persoane) au acționat coordonat, fiecare a întreprins roluri determinate (transportatori de migranți, călăuze), faptele infracționale comise prezintă gravitate și ele au antrenat obținerea de foloase materiale ilicite. În speța de față, constituirea grupului infracțional s-a realizat o singură dată și el și-a continuat activitatea în timp, în mod natural, fără o hotărâre pentru a prelungi această durată. Astfel, cetățeanul ucrainean S.S. avea rolul de a asigura trecerea frontierei din Ucraina în România a cetățenilor străini, iar inculpații D.N., I.V., I.Gh.N., P.Gh., I.V.A., C.V. și G.I.

îndeplineau diverse sarcini, de la preluarea migrantilor de la frontieră, cazarea și adăpostirea acestora la locuințele lor, asigurarea unor mijloace precare de subsistență, transportarea atât în interiorul, cât și în afara granițelor țării spre Europa de Vest, în schimbul unor sume de bani, așa cum s-a dovedit în speță.

Activitatea acestui grup a fost întreruptă prin intervenția organelor de urmărire penală la 12 noiembrie 2008. Solicitarea inculpatului D.N. de a fi achitat pe lipsa laturii obiective a infracțiunilor deduse judecării nu poate fi acceptată față de recunoașterea acestuia care se coroborează perfect cu declarațiile inculpatului I.V. și P.Gh. care de asemenea recunoaște integral infracțiunile care i se rețin în sarcină, precum și cu declarațiile inculpatului I.Gh.N., precum și cu conținutul rapoartelor de serviciu ale patrului IJPF Maramureș care a surprins în noaptea de 25/26 august 2008 grupul de 8 migranți de origine asiatică călăuziți în zona de frontieră de către apelant și cu conținutul procesului-verbal din 10 septembrie 2008 de analizare a redării interceptărilor convorbirilor telefonice purtate în perioada 4-8 septembrie 2008 de către inculpații I.V., D.N., P.Gh.. În privința actului material de trafic de migranți din 12 noiembrie 2008, se reține că inculpatul D.N. nu a participat efectiv la realizarea acestuia, dar în calitate de conducător al grupului l-a instruit în privința desfășurării în detaliu a activității de preluare a celor 6 cetățeni pakistanezi pe inculpatul I.V., care la rândul său a luat legătura cu inculpatul C.V., iar acesta i-a cerut sprijinul inculpatului G.I. Nici cererea de a i se aplica o pedeapsă egală cu perioada arestului preventiv în privința căreia să se dispună suspendarea condiționată a executării acesteia nu este justificată, întrucât inculpatul posedă antecedente penale și în prezent mai este cercetat în dosare instrumentate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș, având ca obiect contrabanda cu țigări alături de inculpații I.V. și I.Gh.N..

Nici în sarcina inculpatului D.N., P.Gh., I.V.A. **nu va fi reținută circumstanța agravantă prevăzută în art. 75 alin.1 lit.a din C.pen. pentru infracțiunile incriminate în art.71 alin.1 din OUG 105/2001**, deoarece din probele dosarului rezultă că la comiterea acestei infracțiuni de trafic de migranți, inculpații au avut uneori o participare diferită, la mai multe sau la mai puține acte materiale, acționând în perioade de timp și locuri diferite.

Cu privire la apelul inculpatului I.V. :

Acesta, atât în declarația din faza de urmărire penală, cât și în fața instanței, recunoaște în întregime învinuirile aduse prin rechizitoriul Parchetului, arătând că rolul său în cadrul grupului era de „călăuză și de asigurare a traseului dar și de transportator”, iar cu privire la ceilalți inculpați din dosar învederează că „aceștia îndeplineau calitatea de transportatori, fiind racolați și aduși în afacere de coinculpatul D. sau de el”.

În legătură cu solicitarea apărătorului inculpatului de schimbare a încadrării juridice a faptei din infracțiunea de trafic de migranți prev. de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplic. art.41 alin2 C.proc.pen. în infracțiunea de tănuire prev. de art. 221 C.pen., aceasta nu poate fi onorată deoarece, așa cum rezultă din propriile declarații ale inculpatului, în mod repetat, a organizat preluarea și transportarea migrantilor în noaptea de 17/18 august 2008, 25/26 august 2008, 6/7 septembrie 2008, 18/19 septembrie 2008 și 12 noiembrie 2008, aceștia fiind introduși fraudulos în România, **activități realizate ca urmare a înțelegerilor prealabile cu ceilalți coinculpați**, ceea ce exclude tănuirea.

Din declarațiile inculpatului I.V. coroborate cu cele ale inculpatului D.N., P.Gh. și cu cele ale martorilor de etnie pakistaneză și indiană audiați în prezența traducătorului autorizat, cu conținutul procesului-verbal din 10 și 22 septembrie

2008 de analizare a redării interceptărilor convorbirilor telefonice purtate în perioada 4-8 septembrie 2008 de către inculpații I.V., D.N., P.Gh., cu conținutul procesului-verbal al IJPF Maramureș din 18 august 2008 prin care s-a realizat urmărirea în teren a tuturor inculpaților, care au preluat din zona de frontieră un grup de migranți de origine asiatică, transportându-i în interiorul țării și cu procesul-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din 12 noiembrie 2008, rezultă fără nici un dubiu că inculpatul-apelant alături de ceilalți coinculpați, a inițiat și a constituit, un grup infracțional organizat specializat în acte ilicite privind traficul de migranți, trecând astfel în mod repetat, peste frontiera naturală constituită din râul Tisa, din Ucraina în România, mai multe grupuri de cetățeni de origine afro-asiatică (indieni și pakistanezi). Aceștia erau aduși de ceilalți membri ai filierei infracționale internaționale din țările lor de origine cu legături în Rusia și Ucraina, fiind în final trecuți ilegal peste graniță în România, unde inculpații din prezentul dosar se ocupau de cazarea, transportul și asigurarea unor mijloace precare de subsistență, precum și trafizarea lor ulterioară spre țările Europei de Vest, activitate infracțională incompatibilă cu cea de tănuire.

În privința aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei sau a celei sub supraveghere, instanța, având în vedere împrejurările în care s-au realizat infracțiunile, circumstanțele personale ale acestuia și concluziile judecătii, apreciază că inculpatul nu este reeducabil, fără executarea în detenție a sancțiunii.

Cu privire la apelul inculpatului I.Gh.N. :

Referitor la apărările acestui apelant, sunt de remarcat următoarele: prin declarația din 27 ianuarie 2009 din fața Tribunalului Maramureș, învederează că „recunosc 3 din cele 4 acte materiale ale infracțiunii de trafic de migranți, nerecunoscând participarea mea la actul din 6/7 septembrie 2008”. Vinovăția inculpatului-apelant în săvârșirea infracțiunii vizate de art.7 alin.1 din Legea 39/2003 și a celor 4 acte materiale de trafic de migranți în formă continuată, este dovedită prin declarațiile coinculpaților I.V. , D.N. , P.Gh., care se coroborează cu conținutul procesului-verbal din 10 septembrie 2008 de analizare a redării interceptărilor convorbirilor telefonice purtate în perioada 4-8 septembrie 2008 de către inculpații I.V. , D.N. , P.Gh. și cu conținutul proceselor-verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate aparținând apelantului I.Gh.N.. Astfel, punctual, din declarația inculpatului I.V. , rudă cu inculpatul I.Gh.N. , menținută în fața instanței de judecată, rezultă fără echivoc participarea inculpatului apelant I.Gh.N. la cele 4 acte materiale ale infracțiunii de trafic de migranți în formă continuată, acesta învederând că, „arăt că vărul meu I.Gh.N. **se afla permanent cu mine**, era bun prieten și cu P.Gh. , și din câte rețin eu, P. a fost cel care a propus să fie cooptat și I.Gh.N. în afacere. I.Gh.N. **știa ce se întâmplă** și a venit de fiecare dată când a fost solicitat să participe, **având și el rolul de a supraveghea traseul** și de a ne ajuta astfel”. Despre participarea inculpatului I.Gh.N. la actul material din 6/7 septembrie 2008 și 18/19 septembrie 2008, inculpatul I.V. precizează „despre aceste dăți declar că, din nou, am avut rolul de călăuză, **în mașina mea aflându-se I.Gh.N. și D.N. ,** în timp ce transportul migranților a fost realizat de P.Gh. cu mașina sa înmatriculată în județul Sălaj”.

Dispozițiile art.63 alin.2 C.proc.pen. exclud o ordine de preferință, nefăcându-se distincție în ceea ce privește valoarea în stabilirea adevărului, în raport de faza în care au fost administrate, criteriul determinant în aprecierea probelor constituindu-l forța acestora de a exprima adevărul, indiferent de momentul procesual căruia aparține sau de organul care le-a administrat.

Dând sens și dispozițiilor art.3 din C.proc.pen. privind aflarea adevărului, normă cu valoare de principiu în procesul penal, Curtea a reținut și apreciat numai

acele probe care reflectă adevărul, ținând seama de întregul material administrat în cauză.

Cum, potrivit art.64 C.proc.pen. nu se face distincție între valoarea probantă a mijloacelor de probă administrate în faza urmăririi penale și a judecății, se poate concluziona că nu există un temei legal pentru a se crea o ordine de preferință între declarațiile inculpatului.

Pe de altă parte, declarațiile inculpatului date în faza judecății și în faza de urmărire penală pot servi la aflarea adevărului, numai în măsura în care se coroborează cu alte probe.

Coroborând toate probele administrate în ambele faze ale procesului penal, Curtea este datoare să examineze cauza acordând întâietate principiului preeminenței dreptului, a respectării tuturor prevederilor legale (a se vedea cazul Sunday Times din 26 mai 1979 de la Curtea Europeană de la Strasbourg).

În sinteză, existența grupului infracțional organizat a fost evidențiată în dezvoltarea motivelor de apel ale inculpatului D.N. , astfel că ea nu va mai fi reiterată, participarea și rolul inculpatului I.Gh.N. în cadrul grupului ce a funcționat pe perioada august-noiembrie 2008 fiind aceea de supraveghetor al traseului, antemergător și transportator, așa cum rezultă din declarațiile coinculpaților D.N. , I.V. și P.Gh. și ale martorilor cetățeni străini audiați în prezența traducătorului autorizat. Așa fiind, achitarea pentru această infracțiune, în baza art. 10 lit. a rap. la art. 11 pct. 2 lit. a C.proc.pen. nu se impune.

Față de susținerile constante ale coinculpaților sus-amintiți, rezultă fără putință de tăgadă participarea inculpatului I.Gh.N. la 4 acte materiale ale infracțiunii vizate de art.71 alin.1 din OUG 105/2001, respectiv 18 august 2008, 6/7 septembrie 2008, 18/19 septembrie 2008 și 12 noiembrie 2008.

În privința solicitării de a se schimba încadrarea juridică din art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu art.41 alin.2 C.proc.pen. în complicitate morală mijlocită la aceeași infracțiune prev. de art.26 C.pen. rap. la art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu art.41 alin.2 C.proc.pen., aceasta nu poate fi primită pentru următoarele argumente : așa cum rezultă constant din declarațiile inculpatului I.V. din faza de urmărire penală și din instanță, atât el cât și I.Gh.N. aveau rolul de călăuze și de asigurare a traseului pentru a evita contactul cu organele de poliție, în vederea transportării migranților de la frontieră și în afara acesteia înspre Europa de Vest. În declarația de la fila 231 u.p., I.V. învederează că: „rolul meu și al celor din mașina mea, unde se afla și I.Gh.N., era să asigurăm traseul, fiind antemergători”. Față de aceste susțineri, este dovedită astfel, săvârșirea de către inculpatul I.Gh.N. a infracțiunii vizate de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 în forma autoratului, respectiv „călăuzirea uneia sau mai multor persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat”. În abstract, indiferent ce formă de participare s-ar reține în sarcina inculpatului I.Gh.N., trebuie avute în vedere prev. art.27 C.pen. care reglementează, „complicele se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor”.

Față de modul concret de derulare a activității infracționale, grup organizat ce a acționat pe o perioadă de 4 luni, rolul acestuia de călăuză și antemergător fiind pe deplin dovedit, Curtea apreciază că nu se impune a se acorda o mai mare eficiență circumstanțelor atenuante deja reținute de Tribunal în favoarea inculpatului, și nici suspendarea condiționată a executării pedepsei, neexistând garanții suficiente în acest moment că inculpatul ar fi resocializat pozitiv fără executarea efectivă a sancțiunii. Pe cale de consecință, pentru motivele ce preced nu se poate dispune înlocuirea măsurii arestului preventiv cu măsura obligării de a nu părăsi țara sau localitatea.

Cu privire la apelul inculpatului I.V.A. :

Referitor la solicitarea de achitare de sub învinuirea comiterii ambelor infracțiuni deduse judecării – cea incriminată de art. 7 alin.1 din Legea 39/2003 și cea vizată de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art.41 alin. 2 C.pen., sunt de remarcat următoarele: Constant în declarația din faza de urmărire penală menținută în fața instanței, inculpatul I.V. învederează că „întotdeauna în frontieră s-a aflat D.N. singur, sau cu alte persoane, ori acestea fără el uneori, fiind trimise de el să preia potrivit planului, grupurile de migranți care erau introduse din Ucraina de S.S. și complicii lui. De regulă, migranții erau luați din frontieră și călăuziți de D.N. pe jos și de alte persoane puse de el, până la șosea, de unde erau preluați de către noi, cei care ne ocupam cu transportul lor. Au mai fost și situații când migranții au fost cazați pentru perioade scurte de timp (cam o zi), acasă la unii dintre cei implicați, și în acest sens **știi că s-a întâmplat astfel cu I.V.A. din Tisa, care i-a cazat acasă la el.** Am fost prezent personal atunci când un grup a fost cazat la domiciliul lui I.V.A., eu și D.N. i-am adus și i-am predat lui I.V.A., iar de acolo au fost preluați în noaptea următoare de către P.Gh. care i-a dus mai departe cu autoturismul său (august-octombrie 2008) . La data de 18 august 2008, după ce ne-am întâlnit cu toții în Sighet și am discutat cum să procedăm, ne-am dus și la apartamentul lui I.Gh.N. , după care P.Gh. s-a dus în Tisa, acasă la I.V.A. ca să preia grupul de migranți de unde erau aceștia cazați, așa cum am arătat mai sus”. Prin declarația din faza de urmărire penală, inculpatul I.V. confirmă prezența inculpatului I.V.A. la săvârșirea actului material de trafic de migranți din 18 august 2008, cu autoturismul său Opel Vectra KL-45-MNO, în ciuda poziției de nerecunoaștere a acestuia din fața instanței, care precizează că la data de „18/19 august 2008 eram de serviciu la stația CFR Cămara Sighet împreună cu G.T.și N.M. și nu m-am întâlnit cu inculpații din prezenta cauză”.

Atitudinea inculpatului I.V.A.c de negare a faptelor, din fața instanței de judecată, este combătută chiar prin recunoașterea sa din faza de urmărire penală prin declarația unde arată textual : „prin luna august 2008 au venit pe terasa localului de la domiciliul meu mai multe persoane care arătau ca țiganii și care nu vorbeau nici românește și nicio altă limbă pe care să o înțeleg, am vorbit cu ei prin semne ca să le dau un telefon mobil. Au vorbit într-o limbă ciudată. Îl cunosc pe I.V. , pe P.Gh. , dar nu-i cunosc pe D.N. și nici pe I.Gh.N. .

I.V. i-a adus pe acei cetățeni, chiar el mi-a spus asta. Cred că I.V. i-a luat să-i ducă undeva, nu știu unde. În aceeași seară, I.V. a venit după acei cetățeni cu aspect de țigani cu 2 mașini, mi-a spus chiar el la serviciu. Persoanele respective au fost cazate într-un beci al unui vecin de-al meu, lucruri pe care mi le-a spus I.V.”.

Vinovăția inculpatului I.V.A. în săvârșirea actului material de trafic de migranți din 18 august 2008 este dovedită prin declarațiile inculpatului P.Gh. și ale inculpatului I.V. din ambele faze ale procesului penal, cu conținutul procesului verbal al IJPF Maramureș din 18 august 2008 prin care s-a realizat urmărirea în teren a inculpaților la data respectivă, care au preluat din zona de frontieră un grup de migranți de origine asiatică transportându-i în interiorul țării; cu conținutul procesului-verbal de depistare din 18 august 2008 prin care grupul de 10 cetățeni de origine indiană și pakistaneză și-au declarat identitățile, cu conținutul procesului-verbal din 20 august 2008 al organelor de poliție prin care au fost identificate autoturismele participante la acțiunea din 18 august 2008. Nu în ultimul rând, nesinceritatea inculpatului I.V.A. cu privire la fapta din 18 august 2008 este relevată de conținutul procesului-verbal al IJPF Maramureș încheiat la 18 august 2008, de unde rezultă cu prisosință că acesta s-a întâlnit cu inculpații I.V. , I.Gh.N. , P.Gh. la data de mai sus, călătorind chiar în același autoturism al inculpatului I.V., astfel că va fi înlăturată apărarea acestuia „că nu-l cunoaște pe

inculpatul I.Gh.N.”. Pe de altă parte, declarațiile martorilor G.T. și N.M., propuși în apărare de inculpatul I.V.A., vor fi înlăturate întrucât nu se coroborează cu restul materialului probator, martorul G.T. chiar afirmând „nu pot preciza dacă în perioada 17-19 august 2008 inculpatul I.V.A. a lucrat în mod efectiv la stația CFR , acest lucru putând fi dovedit doar pe baza pontajului”. Curtea apreciază că și în ipoteza depunerii la dosar a pontajului, prezența inculpatului la locul comiterii faptei este confirmată prin declarațiile coinculpaților P.Gh. și I.V. și prin conținutul actelor oficiale ale organelor de poliție care au plasat inculpatul, împreună cu autoturismul său, la locul infracțiunii. Mai mult, din depozițiile ambilor martori G.T. și N.M., rezultă că inculpatul I.V.A. se putea învoi în timpul serviciului pentru rezolvarea unor probleme personale, învoiri care nu apar menționate în fișa de pontaj, dar care au fost puse în practică conform susținerilor martorilor.

Referitor la participarea inculpatului I.V.A. la actul material de trafic de migranți din 25/26 august 2008, se rețin următoarele: în seara de 25 august 2008, organele de poliție din cadrul IJPF Maramureș au sesizat deplasându-se pe D.N. 18 înspre Sighetu Marmăției dinspre localitatea Crăciunești, autoturismul inculpatului I.V., acesta rulând împreună cu inculpatul D.N.. Autoturismul cu numărul de înmatriculare FG-34-HIJ a fost observat parcat în jurul orelor 21:30 pe partea stângă a DJ 185, în direcția de mers Bocicioiu Mare – Crăciunești. În aceeași seară, agentul principal de poliție A.P.P. din cadrul IJPF Maramureș a fost contactat telefonic de către o persoană necunoscută care i-a adus la cunoștință faptul că pe raza comunei Bocicioiu Mare, în dreptul stației CFR, a parcat autoturismul marca Audi A4 cu nr. PQ-67-RST, din care a coborât inculpatul M.I. însoțit de inculpatul D.N.. În aceeași seară de 25 august 2008, la orele 23:27, aceeași persoană necunoscută a expediat un SMS martorului A.P.P. din conținutul căruia rezulta că inculpații s-au grupat în 2 echipe și că acționează în zona de frontieră Tisa-Bocicioiu Mare aproape în fiecare seară, folosind un WW Passat sau scootere. În aceste condiții, în noaptea de 25 spre 26 august 2008, organele de poliție ale IJPF Maramureș au observat la ieșirea din localitatea Tisa înspre Crăciunești autoturismul Opel Vectra cu nr. KL-45-MNO aparținând inculpatului I.V.A. . În aceeași noapte, patrula poliției care asigură serviciul de pază și protecție a frontierei de stat în zona stâlpului de frontieră 307, a sesizat pe șosea, în lumina farurilor, la o distanță de 50 de metri în față, mai multe persoane care se deplasau aplecat, aproape îngenuncheate, încercând să traverseze șoseaua, așa cum rezultă din declarația martorului U.I. din faza de urmărire penală și din fața instanței.

Prezența autoturismului inculpatului I.V.A. în zona localității Bocicioiu Mare în noaptea 25/26 august 2008, unde au fost descoperiți 8 cetățeni afro-asiatici care aveau îmbrăcămintea udă până la brâu, faptul că inculpatul nu a reclamat la poliție furtul autoturismului său și nici nu a declarat aceluiași organe că l-a împrumutat vreunui cunoscut, coroborat cu declarațiile martorilor G.T. și N.M. din care reiese că inculpatul I.V.A. , când se deplasa cu autoturismul la serviciu, îl parca în apropierea gării, lângă cabină, având în vedere chiar și declarația inculpatului-apelant din fața Tribunalului în care precizează textual „autoturismul personal marca Opel nu-l parchez în curte sau pe drum”, **denotă fără dubiu implicarea sa și în comiterea acestui act material de trafic de migranți.**

În privința apartenenței inculpatului I.V.A. la grupul infracțional organizat, aceasta este dovedită prin declarațiile coinculpaților I.V., I.Gh.N., P.Gh., rolul său fiind acela de adăpostire temporară a migranților în beciul casei sale, sau al unor vecini, dar pe care nu a dorit să-i indice, iar actul din 25/26 august 2008 pune în evidență și sarcina sa de transportator al migranților, așa cum de la început a arătat inculpatul I.V.. Pentru aceste considerente, cererea sa de a fi achitat de sub

învinuirea comiterii celor două infracțiuni deduse judecății, în baza art. 10 lit. c rap. la art. 11 pct. 2 lit. a C.proc.pen. nu poate fi primită.

În privința apelului inculpatului P.Gh. :

Referitor la solicitarea de achitare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii prev. de art.7 alin.1 din Legea 39/2003 conform art.10 lit.a și art.11 pct.2 lit.a, iar în privința infracțiunii vizate de art.71 alin.1 din OUG 105/2001 de a se pronunța achitarea în baza art.10 lit.c rap. la art.11 pct.2 lit.a, sunt de remarcat următoarele: această apărare formulată de inculpat în fața Curții contravine flagrant poziției exprimate de acesta, fără a fi constrâns moral și fizic în fața Tribunalului când, în cuprinsul declarațiilor arată textual „recunosc toate faptele care se rețin în rechizitoriu în sarcina mea și nu doar pe cele pe care le-am recunoscut când am fost audiat de instanță cu ocazia menținerii stării de arest. Recunosc integral și regret toate faptele”. Această atitudine adoptată de inculpatul P.Gh. se coroborează perfect și cu recunoașterile inculpatului I.V. care precizează în declarația menținută în fața instanței că, „P.Gh. are un autoturism Skoda Octavia înmatriculat în județul Sălaj, fiind luat în leasing. Cu el a făcut transportul de migranți”. Inculpatul I.V. mai arată, în legătură cu activitatea infracțională și rolul inculpatului P.Gh. de transportator al migranților în cadrul grupului infracțional, următoarele: „Au mai fost și situații când migranții au fost cazați pentru perioade scurte de timp (cam o zi), acasă la unii dintre cei implicați, și în acest sens știu că s-a întâmplat astfel cu I.V.A. din Tisa, care i-a cazat acasă la el. Am fost prezent personal atunci când un grup a fost cazat la domiciliul lui Ivanciuc, eu și D.N. i-am adus și i-am predat lui Ivanciuc, **iar de acolo au fost preluați în noaptea următoare de către P.Gh. care i-a dus mai departe cu autoturismul său (august-octombrie 2008)**. La data de 18 august 2008, după ce ne-am întâlnit cu toții în Sighet **și am discutat cum să procedăm**, ne-am dus și la apartamentul lui I.Gh.N. , după care P.Gh. s-a dus în Tisa, acasă la I.V.A. ca să preia grupul de migranți de unde erau aceștia cazați, așa cum am arătat mai sus”. Participarea inculpatului P.Gh. la 3 acte materiale de trafic de migranți la datele de 17/18 august 2008, 6/7 septembrie 2008 și 18/19 septembrie 2008 este evidențiată atât prin propriile recunoașteri care se coroborează perfect și cu declarațiile inculpatului I.Gh.N. și ale inculpatului I.V. , care precizează textual „despre faptele din 6/7 septembrie și 18/19 septembrie 2008, cât și din 18 august 2008, arăt că din nou am avut rolul de călăuză, în mașina mea aflându-se I.Gh.N. și D.N. , **în timp ce transportul migranților a fost realizat de P.Gh. cu mașina sa înmatriculată în județul Sălaj**”.

Față de aceste precizări, rezultă că apărarea inculpatului P.Gh. este de circumstanță, făcută cu scopul de a atenua răspunderea penală, soluția de achitare solicitată pentru ambele infracțiuni deduse judecății, neputând fi primită. Pentru aceleași motive, nu se poate admite nici cererea inculpatului de a i se aplica o sancțiune egală ca durată cu perioada arestului preventiv sau a se suspenda condiționat pedeapsa rezultantă.

Dovada existenței grupului infracțional organizat, durata acestuia, rolurile membrilor, apartenența inculpatului P.Gh. la acesta a fost tratată în cadrul motivelor de apel ale inculpatului D.N., astfel că nu va mai fi reiterată, fiind valabile acele considerații pentru toți inculpații.

Se impune o precizare în sensul că inculpații I.V., D.N., I.V.A., I.Gh.N. și P.Gh. au săvârșit infracțiunea vizată de art.7 alin.1 din Legea 39/2003 în modalitatea inițierii și constituirii unui grup infracțional organizat, numai **inculpații C.V. și G.I. vor răspunde pentru forma aderării la un grup**

infracțional organizat și sprijinirea acestuia în scopul comiterii infracțiunii de trafic de migranți. Mai mult, soluția Tribunalului Maramureș este corectă în privința schimbării încadrării juridice pentru inculpații C.V. și G.I., în ceea ce privește infracțiunea de trafic de migranți, apărând ca dovedită participarea lor la un singur act material din noaptea de 12/13 noiembrie 2008, înlăturându-se astfel forma continuată a infracțiunii, reținută eronat prin actul de sesizare.

Întrucât niciunul dintre motivele de apel ale inculpaților nu a putut fi primit, nefiind întemeiat, Curtea reținând ca probată în întregime vinovăția acestora în săvârșirea faptelor deduse judecății, va respinge ca nefondate apelurile inculpaților I.V. , D.N. , I.V.A. , I.Gh.N. și P.Gh. în baza art. 379 pct.1 lit.b C.proc.pen.. Văzând disp. art.192 alin. C.proc.pen., inculpații apelanți vor fi obligați să achite statului câte 400 lei cheltuieli judiciare.

Ca efect al respingerii ca nefondate a căilor de atac promovate de inculpați, apare ca întemeiat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș , atât sub aspectul motivelor de nelegalitate invocate, cât și sub aspectul netemeinicii pedepselor aplicate de Tribunalul Maramureș inculpaților D.N. , I.V. , I.Gh.N. și P.Gh. , sancțiuni ce apar prea blânde față de activitatea infracțională desfășurată de inculpați. Așa fiind, apelul Parchetului se va admite ca fondat în baza art. 379 pct.2 lit.a C.proc.pen. împotriva sentinței penale nr. 520 din 7 octombrie 2009 a Tribunalului Maramureș, pe care o va desființa în latura penală a cauzei, și judecând sub acest aspect, va înlătura toate aspectele de nelegalitate și netemeinicie a hotărârii instanței de fond, după cum urmează:

În privința inculpatului **D.N.**, în mod corect instanța de fond a reținut că nu este incidentă aplicarea art.37 lit.b C.pen. și nici art.75 alin.2 C.pen.. Din fișa de cazier judiciar rezultă că inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea ce a fost suspendată condiționat prin sentința penală 10/2003 a Judecătoriei Vișeu de Sus, rămasă definitivă la 5 februarie 2003 ori la expirarea termenului de încercare de 3 ani, nesăvârșind o altă infracțiune în termenul de încercare, este reabilitat de drept conform art.86 C.pen.. Nereținerea art.75 alin.2 C.pen. a fost tratată în considerentele apelului inculpatului, astfel că nu va mai fi reiterată. Astfel, pentru infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat în scopul comiterii infracțiunii de trafic de migranți prev. de art.7 alin.1 din Legea 39/2003, prin înlăturarea art. 37 lit.b C.pen. și art. 75 alin.2 C.pen., s-a aplicat inculpatului o pedeapsă de 6 ani închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a și b C.pen. pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale; în baza art. 71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplicarea art. 41 alin.2 C.pen., prin înlăturarea art. 37 lit.b C.pen. și art. 75 alin.2 C.pen. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de migranți s-a aplicat o pedeapsă de 3 ani închisoare. În baza art.33 lit.a, 34 lit.b C.pen. și art.-35 alin.1 C.pen., s-au contopit pedepsele aplicate, stabilind ca inculpatul să o execute pe cea mai grea, aceea de 6 ani închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit. a și b C.pen. pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale. La dozarea și individualizarea pedepselor ce s-au aplicat acestui inculpat, s-a avut în vedere că acesta este inițiatorul și coordonatorul grupului infracțional organizat, a luat parte la cele 5 acte materiale ale infracțiunii de trafic de migranți, a coordonat acțiunile împreună cu membrii ucrainieni ai grupului, reușind să introducă în România din Ucraina, în perioada august-noiembrie 2008, 42 de persoane de cetățenie pakistaneză și indiană. Din fișa de cazier judiciar, rezultă că a mai suferit 2 condamnări până în prezent, fiind cunoscut cu antecedente penale. Mai mult, este cercetat alături de inculpatul I.V. în dosarul penal 45/P/2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș pentru infracțiuni de contrabandă cu țigări de proveniență ucraineană.

Curtea, în baza art.71 C.pen. a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev.de art.64 lit.a și b C.pen. de la rămânerea definitivă a hotărârii și până la terminarea executării pedepsei.

În privința pedepselor accesorii respectiv a interzicerii dreptului de a alege, curtea a apreciat că acesta a fost corect aplicat deoarece în cauză inculpatul a comis infracțiuni de crimă organizată. Gravitatea faptelor relevă că inculpatul nu are capacitatea de a aprecia asupra unor valori fundamentale ale societății.

Este adevărat că, într-o societate democratică, și dreptul la alegeri libere este o valoare fundamentală.

Din moment ce inculpatul a săvârșit infracțiuni extrem de grave, de crimă organizată, apare dovedit că nu are maturitatea de a respecta normele de drept și legile statului român. Astfel, se impune în mod rezonabil concluzia că inculpatul nu este în măsură să aprecieze asupra modului cum este guvernată țara și să-și exprime opinia cu privire la alegerea corpului legislativ.

Prin urmare, este proporțională și justificată măsura interzicerii drepturilor sale electorale de către instanță pe durata executării pedepsei.

Prin aplicarea în acest mod a pedepsei accesorii s-a respectat un procedeu rezonabil care este și în acord cu decizia CEDO din cauza Hirst contra Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, care impune ca aplicarea pedepsei accesorii a interzicerii drepturilor electorale să fie realizată numai în baza hotărârii definitive a instanței, după ce în prealabil această pedeapsă accesorie este pusă în discuție în fiecare caz în contradictoriu și după examinarea împrejurării dacă interdicția respectă principiul proporționalității. În baza art. 350 C.pen.p. s-a menținut starea de arest a inculpatului. În baza art 88 C.pen. s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și a arestului preventiv începând cu data de 14.11.2008 și până la zi.

În privința inculpatului **I.V.**, pentru infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat în scopul comiterii infracțiunii de trafic de migranți prev. de art. 7 alin.1 din Legea nr.39/2003, cu aplic. art. 9 alin. 2 din Legea nr.39/2003 prin înlăturarea art.74 alin.1 lit.c)C.pen., s-a aplicat o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe o durată de 1 an după executarea pedepsei principale. Pentru infracțiunea de trafic de migranți prev. de art. 71 alin. 1 din OUG 105 /2001, cu aplic. art 41 alin.2 C.pen. și cu aplic. art. 9 alin. 2 din Legea nr.39/2003, prin înlăturarea art.74 alin.1 lit. c C.pen., inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare. În baza art. 33 lit.a C.pen., 34 lit. b) C.pen.și art. 35 C.p alin.1. s-au contopit pedepsele aplicate, stabilind ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea , aceea de **3 ani și 6 luni închisoare** și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe o durată de 1 an după executarea pedepsei principale.

În mod judicios s-au reținut în sarcina inculpatului prevederile art.9 alin.2 din Legea 39/2003 față de poziția procesuală sinceră a acestuia care în timpul urmăririi penale și al judecării a denunțat și facilitat tragerea la răspundere penală a celorlalți membri ai grupului infracțional organizat, astfel că a beneficiat de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege pentru ambele infracțiuni. În aceste condiții, se va înlătura aplicarea art.74 lit.c C.pen., reținută în mod eronat de procuror în rechizitoriu. La dozarea și individualizarea pedepselor aplicate acestui inculpat s-au avut în vedere disp.art.72 C.pen., modul concret de săvârșire al faptelor, poziția procesuală a inculpatului reliefată de art.9 alin.2 din Legea 39/2003, dar și împrejurarea că este în prezent cercetat în dosarul 45/P/2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT

Biroul Teritorial Maramureș pentru infracțiuni de contrabandă cu țigări de proveniență ucraineană, alături de inculpatul D.N.. S-a aplicat art. 71 și art. 64 lit. a și lit. b) C.pen. și în privința acestui inculpat, motivarea fiind identică celei vizându-l pe inculpatul D.N., astfel că nu va mai fi reiterată. În baza art 88 C.pen. s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și a arestului preventiv începând cu data de 13.11.2008 – 18 .12.2008. S-a menținut măsura obligării de a nu părăsi țara luată față de inculpat prin Decizia penală nr. 778/r/2008 a Curții de Apel Cluj până la rămânerea definitivă a prezentei decizii .

Inculpatul **I.Gh.N.**, pentru săvârșirea infracțiunii de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat în scopul comiterii infracțiunii de trafic de migranți, prev. de art. 7 alin.1 din Legea nr.39/2003, cu aplic. art. 74 lit a) C.pen. și art. 76 lit. b). C.pen., a fost condamnat la o pedeapsă de 4 ani și 6 luni închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale. În baza art. 71 alin. 1 din OUG 105 /2001 cu aplic. art 41 alin.2 C.pen., și art. 74 lit. a și art. 76 lit. d C.pen. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de migranți, va fi condamnat la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 33 lit.a C.pen., 34 lit. b C.pen.și art. 35 alin.1 C.pen. s-au contopit pedepsele aplicate, stabilind ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de **4 ani și 6 luni închisoare** și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

La dozarea și individualizarea pedepselor au fost avute în vedere și menținute circumstanțele atenuante reținute de Tribunalul Maramureș vizate de art. 74 lit.a C.pen., cărora li s-au dat eficiența cuvenită prin prisma art.76 lit.b și 76 lit.d C.pen., față de conduita bună a inculpatului anterior comiterii faptelor, lipsa antecedentelor penale, a împrejurării că este absolvent de studii superioare, dar fără ocupație. Pe de altă parte, inculpatul a fost cercetat și trimis în judecată alături de alți 12 inculpați prin rechizitoriul din dosarul 143/P/2007 din 29 februarie 2008 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT Biroul Teritorial Maramureș pentru infracțiunile vizate de art.7 alin.1 din legea 39/2003 și art.270 și 274 din Legea 86/2006 cu art.33 lit.a C.pen., ceea ce dovedește o perseverență infracțională deosebită în comiterea acestui gen de fapte. Se va face aplicarea art. 71 și art. 64 lit. a și lit. b C.pen. și în privința acestui inculpat, motivarea fiind identică celei vizându-i pe ceilalți apelanți, astfel că nu va mai fi reiterată.

În baza art. 350 C.pen.p. s-a menținut starea de arest a inculpatului. În baza art 88 C.pen. s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și a arestului preventiv începând cu data de 13.11.2008 și până la zi

S-au înlăturat din hotărâre dispoziția Tribunalului Maramureș privind achitarea inculpatului I.Gh.N. pentru actul material al infracțiunii continuate de trafic de migranți prev. de art. 71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplic. art 41 alin. 2 C.pen. (fapta din data de 6/7 septembrie 2008).

Inculpatului **P.Gh.**, în baza art. 7 alin.1 din Legea nr.39 /2003, cu aplic. art. 74 lit a C.pen. și art. 76 lit. b C.pen., prin înlăturarea art. 75 alin.2 C.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat în scopul comiterii infracțiunii de trafic de migranți, i s-a aplicat o pedeapsă de 4 ani și 6 luni închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale. În baza art. 71 alin. 1 din OUG 105 /2001 cu aplic. art 41 alin.2 C.pen.și art. 74 lit. a și art. 76 lit. d C.pen. prin înlăturarea art. 75 alin.2 C.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de migranți, inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 33 lit.a C.pen., 34 lit. b C.pen.și art. 35 C.pen. alin.1. s-au contopit pedepsele aplicate, stabilind ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai

grea, aceea de **4 ani și 6 luni închisoare** și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a și b C.pen. pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

La dozarea și individualizarea pedepselor au fost avute în vedere și menținute circumstanțele atenuante reținute de Tribunalul Maramureș vizate de art. 74 lit.a C.pen., cărora li se va da eficiența cuvenită prin prisma art.76 lit.b și 76 lit.d C.pen., față de conduita bună a inculpatului anterior comiterii faptelor, lipsa antecedentelor penale și a împrejurării că este încadrat în muncă și a recunoscut săvârșirea infracțiunilor. Pe de altă parte însă, nu poate fi ignorată împrejurarea că alături de inculpații D.N. , I.V. și I.Gh.N. a făcut parte din nucleul românesc al grupului infracțional organizat, luând parte la 3 acte materiale ale infracțiunii de trafic de migranți.

S-a aplicat art. 71 și art. 64 lit. a) și lit. b) C.pen. și în privința acestui inculpat, motivarea fiind identică celei vizându-i pe ceilalți apelanți, astfel că nu va mai fi reiterată.

În baza art. 350 C.proc.pen. s-a menținut starea de arest a inculpatului. În baza art 88 C.pen. s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și a arestului preventiv începând cu data de 14.11.2008 și până la zi.

Menținerea stării de arest în privința inculpaților D.N., I.Gh.N. și P.Gh. s-au impus și pe viitor, întrucât temeiurile care au determinat luarea acestei măsuri, vizate de art. 148 lit. f C.proc.pen. au subzistat și justifică în continuare privarea de libertate, cu atât mai mult cu cât în speță s-a pronunțat deja o hotărâre de condamnare în primă instanță (cauza Tommasi versus Franța, Wemhoff contra Germaniei).

Executarea pedepselor inculpaților D.N., I.V., I.Gh.N. și P.Gh. s-a stabilit a se realiza prin privare de libertate deoarece exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și faptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în C.pen. român, art. - 52 alin.1 - , potrivit căruia “scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”.

Faptele comise de inculpații mai sus-menționați demonstrează că resocializarea lor viitoare pozitivă nu este posibilă decât prin aplicarea unor pedepse ferme care să fie în deplin acord cu dispoz.art.1 din C.pen., ce prevăd că “legea penală apără...persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea precum și întreaga ordine de drept”.

Inculpatului **I.V.A.** în baza art. 7 alin.1 din Legea nr.39/2003, cu aplic. art. 74 lit a C.pen. și art. 76 lit. b. C.pen., prin înlăturarea art. 75 alin.2 C.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat în scopul comiterii infracțiunii de trafic de migranți i s-a aplicat o pedeapsă de 2 ani închisoare. În baza art. 71 alin. 1 din OUG 105 /2001 cu aplic. art 41 alin.2 C.pen.și art. 74 lit. a și art. 76 lit. d C.pen., prin înlăturarea art. 75 alin.2 C.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de migranți, i s-a aplicat o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 33 lit.a C.pen., 34 lit. b C.pen. s-au contopit pedepsele aplicate, stabilind ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, **aceea de 2 ani închisoare.**

La dozarea și individualizarea pedepselor au fost avute în vedere și menținute circumstanțele atenuante reținute de Tribunalul Maramureș vizate de art. 74 lit.a C.pen., cărora li s-a dat eficiența cuvenită prin prisma art.76 lit.b și 76 lit.d C.pen., față de conduita bună a inculpatului anterior comiterii faptelor, lipsa antecedentelor penale și a împrejurării că este încadrat în muncă, dar nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor. În speță, toate elementele referitoare la persoana inculpatului și concluziile judecății, îl indică a fi reeducabil, chiar fără executarea pedepsei. Aplicarea unor pedepse severe inculpatului, nu ar duce la reeducarea acestuia și ar lipsi de conținut disp. art. 72 și 52 C.pen., creând o disproporție între scopul și rezultatul acestora (participarea la doar 2 acte materiale de trafic de migranți, constând în găzduirea și transportul acestora).

Așa fiind, în baza art. 81 C.pen. s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului de 2 ani închisoare pe durata termenului de încercare prev, de art. 82 C.pen., acela de 4 ani. În baza 359 C.proc.pen. s-a atras atenția inculpatului asupra nerespectării disp. art 83 C.pen. S-a aplicat art. 71 alin. 5 C.pen. vizând suspendarea executării pedepselor accesorii. În baza art 88 C.pen. s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii de 24 de ore, respectiv 13.11.2008 -14.11.2008. S-a înlăturat din hotărâre dispoziția Tribunalului Maramureș privind achitarea inculpatului I.V.A. pentru actul material al infracțiunii continuate de trafic de migranți prev. de art. 71 alin.1 din OUG 105/2001 cu aplic. art 41 alin. 2 C.pen. (fapta din data de 25.08.2008).

Inculpaților **C.V. și G.I.**, în baza art. 7 alin.1 din Legea nr.39/2003, cu aplic. art. 74 lit a și c C.pen. și art. 76 lit. b C.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de aderare la un grup infracțional organizat și sprijinirea acestuia în scopul comiterii infracțiunii de trafic de migranți li s-au aplicat o pedeapsă de câte 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 71 alin. 1 din OUG 105 /2001 cu aplic. art. 74 lit. a și c și art. 76 lit. d C.pen., prin schimbarea încadrării juridice din art. 71 alin. 1 din OUG 105 /2001 cu aplic. art 41 alin.2 C.pen. și art. 74 lit. c C.pen. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de migranți, li s-au aplicat o pedeapsă de câte 1 an închisoare.

În baza art. 33 lit.a C.pen., 34 lit. b C.pen. s-au contopt pedepsele aplicate, stabilind ca inculpații să execute pedeapsa cea mai grea, **aceea de 1 an și 6 luni închisoare .**

La dozarea și individualizarea pedepselor au fost avute în vedere și menținute circumstanțele atenuante reținute de Tribunalul Maramureș vizate de art. 74 lit.a și c C.pen., cărora li s-a dat eficiența cuvenită prin prisma art.76 lit.b și 76 lit.d C.pen., față de conduita bună a inculpaților anterior comiterii faptelor, lipsa antecedentelor penale și a împrejurării că au recunoscut săvârșirea infracțiunilor și au colaborat cu organele de anchetă. Față de împrejurarea că inculpații au participat doar la un singur act material de trafic de migranți în noaptea de 12/13 noiembrie 2008 și au aderat la acest grup infracțional deja constituit, Curtea a apreciat că reeducarea acestora este posibilă și fără executarea efectivă a sancțiunilor.

Așa fiind, în baza art. 81 C.pen. s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate inculpaților C.V. și G.I. de câte 1 an și 6 luni închisoare pe durata termenului de încercare prev, de art. 82 C.pen., acela de câte 3 ani și 6 luni.

În baza 359 C.proc.pen.s-a atras atenția inculpaților asupra nerespectării disp. art. 83 C.pen.

S-a aplicat art. 71 alin. 5 C.pen. vizând suspendarea executării pedepselor accesorii.

În final, s-a arătat că acele aserțiuni ale instanței de recurs care se referă la legalitatea obținerii mijloacelor de probă în cursul urmăririi penale, făcute cu ocazia luării, prelungirii sau menținerii arestării preventive a inculpaților din prezenta cauză, Curtea nu le va lua în considerare deoarece **în toate aceste proceduri instanța este abilitată să analizeze numai existența indiciilor și a celorlalte condiții prevăzute de lege, neputând face aprecieri asupra legalității obținerii mijloacelor de probă, acesta fiind atributul suveran al instanței de fond cu ocazia judecării cauzei.** Nu în ultimul rând, potrivit art. 224 alin.3 C.proc.pen., procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.

C. DIRECTE.

1. Hotărâre pronunțată în procedura prevăzută de art. 278/1 C.proc.pen. Contestație la executare. Condiții.

Din conținutul prevederilor art. 460 C.proc.pen. rezultă că sunt supuse contestației la executare numai hotărârile judecătorești prin care s-a soluționat fondul cauzei, adică acele hotărâri prin care s-a rezolvat raportul juridic de drept substanțial, pronunțându-se o soluție de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal.

În raport cu soluțiile ce pot fi pronunțate în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) C.proc.pen. de către judecătorul care examinează plângerea împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, nu se poate considera că într-o astfel de etapă procesuală s-ar rezolva fondul cauzei, deoarece niciuna dintre acestea nu implică stabilirea existenței faptei și a vinovăției în accepțiunea prevederilor art. 345 din C.proc.pen., respectiv prin condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Sentința penală nr. 66/2009

Prin contestația la executare împotriva sentinței penale nr. 21/05.02.2008, a Curții de Apel Cluj, și înregistrată la data de 15.09.2009, contestatorul T.M. a solicitat pronunțarea unei sentințe penale prin care să se dispună trimiterea la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj a plângerii sale înregistrată la data de 18.12.2007.

În motivarea contestației s-a arătat că la data de 18.12.2007 s-a înregistrat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj plângerea sa vizând soluția pronunțată în dosarul nr. 60/P/2006, că aceasta a fost conexată la dosarul nr. 1265/II/2/2007 și prin Rezoluția din 8.01.2008 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, fără ca să se procedeze la o cercetare a aspectelor indicate. Mai arată că soluția conexării nu a fost corectă deoarece această plângere viza alte fapte și alți făptuitori decât cele din cauza nr. 1265/II/2/2007, iar soluția adoptată se referă doar la făptuitorul B:M:.

La dosarul cauzei s-a depus de către contestator copia rezoluției nr. 725/VIII/1/2009 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj, copia plângerii înregistrate datată 14.12.2007, a rezoluției nr. 1265/II/2/2007 din 08.01.2008 a

Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj și s-a atașat dosarul Curții de Apel Cluj în care s-a pronunțat sentința penală atacată.

Procedând la soluționarea contestației prin prisma motivelor invocate Curtea a constatat următoarele:

Prin sentința penală nr. 21/05.02.2008 a Curții de Apel Cluj în baza art. 278/1 al. 8 lit. a C.proc.pen. s-a respins ca nefondată plângerea formulată de susnumitul contestator împotriva rezoluției din 10.12.2007 dată în dosarul nr. 271/P/2007, menținută prin Rezoluția nr. 1265/II/2/2007, ambele ale Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj.

Sentința penală nr. 21/05.02.2008 a Curții de Apel Cluj a rămas definitivă prin decizia nr.1349/10.04.2008 a I.C.C.J ca urmare a respingerii recursului contestatorului.

Potrivit art. 461 al. 1 C.proc.pen. contestația contra executării hotărârii penale se poate face când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă; când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare; când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare; când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, precum și orice alt incident ivit în cursul executării.

Referindu-se la competența de a soluționa contestația la executare, art. 461 al. 2 C.proc.pen. precizează că aceasta revine, după caz, la instanței prevăzute în alin. 1 sau 6 al art. 460, ori la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută.

Atât din conținutul prevederilor menționate, cât și din precizările făcute în alin. 2 ale aceluiași articol, rezultă că sunt supuse contestației la executare numai hotărârile judecătorești prin care s-a soluționat fondul cauzei, adică acele hotărâri prin care s-a rezolvat raportul juridic de drept substanțial, pronunțându-se o soluție de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal.

În acest sens, este de observat că art. 460 al. 6 C.proc.pen. la care face trimitere art. 461 C.proc.pen. vorbește de “instanța în a cărei circumscripție se află locul de deținere sau unitatea unde cel condamnat execută pedeapsa”, iar al. 2 al aceluiași articol vorbește expres de condamnatul arestat care este adus la judecată.

Din aceste reglementări de ansamblu ale cazurilor de contestație la executare și ale condițiilor procedurale ce trebuie urmate rezultă, deci, că hotărârile judecătorești prin care nu se rezolvă fondul cauzei nu pot fi supuse contestației la executare.

Or, în raport cu soluțiile ce pot fi pronunțate în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) C.proc.pen. de către judecătorul care examinează plângerea împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată, nu se poate considera că într-o astfel de etapă procesuală s-ar rezolva fondul cauzei, deoarece niciuna dintre aceste soluții nu implică stabilirea existenței faptei și a vinovăției în accepțiunea prevederilor art. 345 din C.proc.pen., respectiv prin condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Pentru aceste motive curtea a concluzionat că nu poate fi reținută ca fiind fondată contestația la executare promovată de susnumitul contestator, motiv pentru care a fost respinsă ca atare în temeiul art. 461 C.proc.pen.

Întocmit,
judecător , DELIA PURICE
- președinte secție penală -